Giới thiệu Chào Anh, Thượng Tá

Thu Uyển là một cô giáo tiểu học.

Lục Thừa Thiên anh là quân nhân đang phục vụ trong quân đội.

Trước khi gặp Thu Uyển thì Lục Thừa Thiên chưa từng yêu ai và cô cũng như vậy.

Cô và anh tình cờ quen nhau trong thời gian anh làm nhiệm vụ.

Ngay từ khi nhìn thấy cô thì anh đã muốn giam cô lại trong trái tim mình.

Tình yêu của họ đã nảy nở từ giây phút đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1

"Haizz nóng quá thật khó chịu quá" Cô-Trần Thu Uyển không sợ hãi thứ j, không ngại khổ nhưng thứ chỉ nhắc tới đó là nóng. Cô ghét mùa hè mồ hôi ra làm cô thấy khó chịu. Cô đang tham gia hoạt động tình nguyện ở Đài Bắc - dạy chữ cho trẻ em vùng biên giới. Biết là khó khăn nhưng cô rất thương bọn trẻ kể cả sống chung với kẻ thù k độ trời chung-AAA nóng

Đang giặt quần áo cho bọn trẻ ở bên suối cô nghe thấy tiếng tập luyện của vùng đóng quân bên. Thật vui cô rất thích quân nhân nha. Cha cô cũng là quân nhân, cô thích quân nhân chắc được di truyền từ cha mình.

Đang mải mê nghĩ thì có tiếng động bên cạnh, cô giật mình lảo đảo nhắm mặt chuẩn bị tinh thần tiếp nước thì rơi vào cái j đó ấm ấm, có mùi bạc hà cô thích nha.

"Xin hỏi cô không sao chứ?"nghe thấy tiếng nói Thu Uyển từ từ mở mắt ra. Đập vào mắt cô là màu áo xanh của quân đội. Ngẩn người một lúc mới phát hiện ra mình thật thất lễ

"Xin lỗi tôi k sao" cô ngẩn người khi thấy mặt a (thật đẹp trai)

Thấy biểu cảm trên mặt cô a thật thấy buồn cười. Đánh giá tổng thể cô một lượt mắt hạnh rất đẹp long lanh, môi hồng nhỏ nhắn, mũi cao có thể gọi là mĩ nhân. Tại sao cô lại ở đây nhỉ.

" chào a tôi là Trần Thu Uyển là giáo viên ở đây trong 4 tháng mới mong a giúp đỡ" Nói xong cô chìa tay bắt tay với a. A cũng không ngại trực tiếp nắm lấy tay cô. 30 năm qua đây là lần đầu a nắm tay với 1 cô gái tư cách là trai gái. *tay cô thật mềm*

" chào tôi là Lục Thừa Thiên" a k nhanh k chậm giới thiệu đặc biệt là a k có buông tay ra. Ngại quá mặt cô cứ đỏ lên. Thật bực mình aaaaa nóng quá.

Dường như a hiểu được ý cô cũng buông tay ra nhưng có chút nuối tiếc.

"Cô có muốn tôi giúp j k" Thấy cô ngẩn người chưa hiểu a cũng kiên nhẫn nói thêm" Tôi cũng đến xem tụi nhỏ cô cần tôi giúp k"

"A vậy a giúp tôi bê chúng nhé"Cô chỉ vào cái thau chặt quần áo giặt rồi

" Được, đi thôi" dứt lời a liền bê thau lên đi thẳng k có vẻ j là khó khăn cả. Thấy vậy cô cũng thở nhẹ tưởng a phải chặt vật mới bê được.

Đến cuối khi trường a theo ý cô để thau xuống. A quay lại nhìn cô chằm chằm hại cô đỏ mặt.

Nhịn k được a vươn tay xoa nhẹ má cô. "A"" sao vậy "

"Anh..anh làm j vậy"cô ngượng ngùng mãi mới được câu. Cũng k dám ngẩng đầu lên

" Trên mặt cô có vết bẩn " " a... Cảm ơn a"

"Tôi có thể làm bạn với cô chứ" a cảm thấy co gái này có chút thú vị

"A...hả...ừm...đc tôi là Trần Thu Uyển "cô rối quá. Đây cũng k phải lần đầu cô được người khác mời kết bạn nhưng lần này thật khác. A làm cho tim cô có chút lỡ nhịp. Thật chẳng biết nói j, cô bắt đầu luống cuống.

"Hình như cô giới thiệu rồi" "a... Ngại quá thật xin lỗi" mặt cô cúi ngày càng thấp.

" e có lỗi j đâu. Từ h chúng ta là bạn bè vậy a nên gọi e là j"

" nhà tôi đều gọi tôi là Uyển Uyển hay Tiểu Uyển a gọi thế nào cũng được" cô nhẹ nhàng trả lời.

"Vậy tôi sẽ gọi cô là Uyển Uyển cô có thể gọi tôi là Thừa Thiên"

"Ừm.. Thừa Thiên" giọng cô ấm đôi môi nhỏ mấy máy, mũi chân cọ cọ vào nhau. Dáng điệu ấy làm người ta muốn cướp luôn về nhà nuôi. Còn cô thì nghĩ gọi thế có thân mật quá k.

Đang định nói thêm thì điện thoại a reo. A nghe điện thoại có lúc cau mày. Nghe xong a quay lại chỗ cô vuốt giúp cô ít tóc bị gió thổi rồi nói có việc bận phải đi gấp hẹn gặp lại. Hại cô đỏ mặt k thôi nhưng cũng k tự chủ được hẹn a lần sau.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Mặc dù đã ở đây hai tuần nhưng cô vẫn k dám đi đâu xa một mình đặc biệt là buổi tối. Thừa Thiên thật xấu nha hại cô cứ phải nghĩ đến a, muốn ra ngoài nhưng lại kinh.

Còn a thì trong đầu lúc nào cũng có hình ảnh của cô ngốc giặc quần áo làm cho a k thể tập trung huấn luyện bọn lính mới này. A phải dành thời gian để thăm cô ngốc này. K biết cô có nhớ a k

Sáng nay a cho bọn nhóc nghỉ sớm, ba chân bốn cẳng tới thăm cô. Đi đến cổng thì thấy các vú đang nói rôm rả, còn Uyển Uyển của a đâu. K thấy là a hỏi ngay, là bộ đội đặc chủng a có linh cảm k lành.

"Vú có thấy Uyển Uyển k ạ" đưa tay theo tư thế trào, dứt động tác a hỏi luôn làm k ít người ngạc nhiên sao thượng tá lại quen Thu Uyển mới đến được.

"Con bé bảo hôm nay mệt nên muốn ở trong phòng, cũng dặn đừng làm phiền nó"vú Ngọc nhìn thấy mặt a có chút nóng vội nên trả lời luôn.

"Cảm ơn" k biết phòng cô ở đâu nên a tìm hết các phòng mất chút thời gian. Cuối cùng thì cũng thấy phòng cô, có âm thanh rất lạ.

Thấy cửa k khoá, a đẩy cửa vào. Đập vào mắt a là Uyển Uyển của a đang khóc rất thương tâm. Cô sợ người khác nghe thấy nên tự cắn tay mình, nước mắt tìm lum, cô vẫn còn mặc quần áo ngủ, điện thoại nằm ở dưới chân cô.

K chịu được cảnh cô tự hành hạ mình a bước nhanh tới ôm cô vào lòng. Từ từ gỡ tay cô ra "ngoan nói cho a biết chuyện j xảy ra nào" cô lắc đầu tay vòng ra sau siết mạnh mặt úp vào ngực a khóc lớn. Nhìn thấy a cô giống như được an ủi rát lớn.

"Ô ô ô....híc " chết tiệt sao lại khóc đến mức có nấc nghẹn thế này. K để cô tự hành hạ bản thân a cúi đầu hôn lên môi cô. Môi cô thật mềm, thật ngọt. Thượng tá lần đầu hôn động tác của a có chút vụng về.

Bị a hôn làm cô quên cả khóc." Híc... Sao a hôn tôi... Aaa" a hôn có chút đau. Mình đang chuyên tâm hon còn cô thì nghĩ đi đâu. A ngõ đầu cô một cái, thầm thì bên tai to nhỏ nhắc cô ngoan ngoãn. Dù k phục nhưng vẫn để cho a hôn, tay của a còn xoa nhẹ lưng cô nữa. Nhưng cô vẫn để cho a muốn làm j thì làm bởi cô cũng thích nụ hôn của a k có bài xích.

Môi a hon cô từ nhẹ nhàng chuyển sang cuồng dã. Cô thì bất động cảm nhận cảm giác a mang đến. "Bắt chiếc theo a đi nhanh lên" a xấu quá còn bắt cô hôn lại. Hai chiếc lưỡi quấn lấy nhau những sợi tơ bạc chưa kịp nuốt chảy xuống cổ cô, từ khi nào mà cô ngồi lên đùi a. Mãi tới khi cô k thở được a mới buông cô ra nhưng buông môi k có nghĩa là buông cả người nha.

"H thì nói cho a biết sao e khóc" a vuốt tóc cô nhẹ nhàng hại cô rơi vài giọt nước mắt.

"E muốn có e bé... E k muốn lấy chồng... K muốn lấy người e k yêu... Hu hu hu híc" cái j lấy chồng e bé là sao.

"E nói rõ nào k cho khóc"a cầm lấy hai tay cô tay còn lại thay cô lau nước mắt." Ba mẹ bắt e dẫn người yêu về... Nếu k có thì cuối năm lấy chồng. E k có bạn trai, người ba mẹ bắt e lấy là con đồng nghiệp của cha... Ô ô ô ô"thời đại này còn có ép cưới sao,đưa cục cưng cho người khác cưới k thể náo. K ai được cướp Uyển Uyển của a

"Sao lại phải lấy k lấy thì thôi" a an ủi cô. "K được đâu ba e bị ung thư trước khi mất muốn thấy e yên bề gia thất..nên... Híc" cô thấy a như bắt được vàng, kể cho a nghe hết từ lần đầu gặp cô đã thấy a rất thân thuộc nên cũng k e sợ.

"Chết tiệt e muốn cưới Uyển Uyển e nghĩ kĩ lại đi" cô làm a sắp điên rồi, k a phát điên rồi. A bắt lấy bắt vai cô lay" E muốn có e bé làm j hả"động tác của a làm cô có chút giật mình

"Híc có e bé cha sẽ k bắt cưới nữa" a muốn giết chết cô ngay tại chỗ tại sao lại có suy nghĩ như thế này chứ" e định đi đâu kiếm e bé đây hửm"

"E k biết" cô lắc đầu liên tiếp làm a thấy thương vô cùng nhưng chưa được bao lau a lại muốn giết cô ngay tại chỗ "a đúng rồi... Phải đi kiếm e bé đi kiếm đàn ông" dứt lời cô vùng vằng đòi xuống lảo đảo đi ra cửa.

Muốn đánh mà k nỡ ra tay a chạy ra ôm cô vào khoá trái cửa. "K phải kiếm a cho e". Lời nói của a khiến cô giật mình đang định nói thì bị a hôn. Lần này a hôn có chút đau, a cũng nhìn thấy biểu cảm trên mặt cô cho cô chừa.

A hôn tới tấp tay xoa nắn tuỳ ý. Tay lần tới ngực bóp mạnh cho cô chừa mới phát hiện co k mặc áo ngực. Người a nóng lên hô hấp khó chịu. Cô lần đầu bị bóp ngực lại là đàn ông khiến cô vừa đau vừa ngại.

"K muốn đâu... Thả e ra..." Cô khó nhọc mới nói ra được từ. "Vậy e còn muốn có e bé k hử, Uyển Uyển" a phải đè nén cơn ham muốn xuống thật vất vả.

"K muốn nữa" a ôm cô ngồi dậy chỉnh lại trang phục cho hai người. "Chúng ta kết giao được k" lời a nói ra khiến cô giật mình ngước mắt lên nhìn a. "K a k có nói đùa e ở đây gần 4 tháng chúng ta kết giao nếu hợp thì a sẽ theo e về nhà hỏi cưới"

"A nói đùa đúng k" "a k có mà thật đấy tin tưởng a" cuối cùng cô cũng đồng ý a vui sướng hôn cô những nụ hôn nóng bỏng đáp xuống môi cô. Hôn xong a còn khen cô đẹp nữa hại cô k dám ngẩng đầu lên.

"Được rồi h a phải về quân khu có j thì tới tìm a... Đưa điện thoại đây a lấy số của e"

A thơm má cô nói nếu nhớ a thì đừng nhịn cứ tìm thoải mái a tiếp hết. A xấu thật đấy tim cô cứ đập nhanh khi thấy a. Cứ càng nghĩ cô lại thấy kì diệu hai người gặp nhau hai lần đã trở thành người yêu của nhau. Cô tự dưng lại nhớ đến lúc a hôn mình chắc cô điên vì a mất rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sau khi gặp a cô gọi về gia đình hỏi thăm tình hình bố thì mẹ bảo ông vẫn ổn. Cô đang đo việc nói cho mẹ biết mình có bạn trai hay k thì mẹ đã hỏi cô trước. Mặc dù có chút ngượng ngùng nhưng cô vẫn kể những hiểu của mình về a. Mẹ nói rằng mình nên nghĩ lại bởi a là thượng tá chứ k phải trung tá hay thiếu tá nhưng cô cảm thấy yêu có thể vượt qua mọi rào cản.

Buổi tối cô đang tắm thì điện thoại reo, cô quấn khen tắm ta nghe điện thoại. Số máy lạ mình có nên nghe k nhỉ nhưng nhìn thấy năm cuộc gọi nhỡ nên cô bắt máy. Chưa kịp lên tiếng thì đầu dây bên kia đã lên tiếng trước, giọng trầm ấm hoà cùng chút lo lắng" E làm j mà k bắt máy vậy,e biết a lo lắng lắm k"

"E đang tắm nên..." Thì ra là số máy của a cứ tưởng là người gọi nhầm số cơ. A gọi làm cô vui sướng nhưng cũng ngại quá.

Hai người nói chuyện vu vơ cũng đến khá khuya nên a giục cô đi ngủ nhưng cô lại thích nghe a nói chuyện. Cô cũng biết thêm về a, a năm nay 30 tuổi và a là con một, nhà a ở thành phố A, thực ra a công tác ở thành phố B nhưng a về đây huấn luyện lính mới hộ trong khoảng 6 tháng tới sau đó lại về thành phố B

Hôm nay nói chuyện với Uyển Uyển của mình làm cho cơn tức giận của a vơi đi k ít. Bọn lính mới này chất lượng ngày càng tệ hại a mất rất nhiều sức lực và đặc biệt bọn trẻ này làm a bực mình. Sáng mai a sẽ cho bảo bối một bất ngờ.

"Ừm... Ư ai vậy" khó chịu quá, cô rất ghét ai đánh thức cô dậy. Thật khó chịu! Mặc dù không muốn nhưng cô vẫn mở mắt ra xem. Aaaaaaaa Thừa Thiên sao a lại ở đây.

Thấy cô ngốc tròn mắt nhìn mình chắc là chưa tin những j nhìn thấy. "Ngốc quá!" A đến bên cạnh giường cúi đầu hôn nhẹ len môi cô.

"E chưa có đánh răng nha... Sao a vào được đây nếu các vú thấy thì.. E sẽ ngại chết mất" ha ha thì ra là cô nghĩ vậy a còn tưởng cô k thích a tới đây. Sáng sớm gặp cô tâm trạng a tốt lên mấy bậc.

"A vào đây từ bao h" cô từ trong chăn ló đầu ra hỏi a. "Cũng được một lúc rồi... Ừmm e ngủ trông rất đẹp thật đấy". A nói dối nha, mẹ bảo cô ngủ rất xấu k ngoan tí nào hơn nữa đầu xù tóc rối nói với con nít cũng k tin.

"Trong mắt a e là đẹp nhất tin a đi" thấy ánh mắt k tin tưởng của cô a trả lời. Tim cô vì a mà đập nhanh, lòng cô vì a mà xao xuyến. Cô từ từ chui vào chăn trùm kín k một kẽ hở k muốn a nhìn thấy bộ dạng mình đỏ mặt. Thấy cô trốn mình a cũng k cản ngồi hưởng thụ bộ dạng đáng yêu của cô.

"Nào dậy thôi tiểu trư, mặt trời lên tới đỉnh rồi. Có muốn theo a đi chơi thì dậy đi, a ra ngoài cửa đợi e "nói xong a xoa nhẹ chỗ đầu cô trong chăn.

Nghe thấy tiếng bước chân cô mới ló đầu ra ngoài xác định xem a ra chưa rồi ba chân bốn cẳng chạy đi thay đồ.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4

Sau khi thay đồ cô lén lén thì đầu ra cửa chính ngó xem a đâu thì chẳng thấy ai hết." Đồ xấu, đồ k có tính nhẫn lại thế mà cũng làm được thượng tá" cô vừa mắng vừa sút vài viên sỏi dưới chân." Thừa Thiên xấu k giữ lời... Thừa Thiên thúi thứ". Cô đứng đấy thấy mình mất có hơn 20 phút chuẩn bị thôi mà.

Từ xa thấy cô giận dỗi mắng mình làm a k khỏi thấy ngọt ngào. Lại gần đưa tay ra xoa đầu cô" Thôi nào bảo bối a đi nói với vú một tiếng để khỏi phải loạn đi tìm e thôi mà." Thấy cô còn chu môi tỏ vẻ giận dỗi a kéo cô lại gần hôn cô.

Lúc đầu thì có chút ngỡ ngàng nhưng sau đó cô cùng hùa theo hôn a. Cảm nhận được động tác của cô a từ nhẹ nhàng chuyển sang táo bạo, nhanh chóng, dồn dập. Lúc a buông cô ra thì cả người mềm nhũn nếu a k đỡ kịp thì mông cô an tọa ở dưới đất rồi.

Thấy cô ngu ngơ chưa hoàn hồn từ nụ hôn vừa rồi làm lòng a như ngàn đóa hoa nở." Đi thôi nào " a ngõ nhẹ đầu cô.

A dắt cô ra xe jeeps quân đội trông oai thật đấy. Suốt trong xe a cứ nắm tay cô k buông đôi khi còn xoa xoa nắn nắn làm cô đỏ mặt k thôi. A đưa cô đến chỗ a công tác làm cô thật cao hứng.

Tới nơi k đợi được a xuống mở cửa cô tự mình xuống trước kêu a đi cất xe. Bóng xe a đi khuất thì cô bị hù dọa bởi tiếng gọi" Cị dâu hoan nghênh". Cả một tiểu đội xanh lá đứng thẳng tắp miệng hô to chào cô.

Lúc a quay lại thì thấy gương mặt vừa ngại vừa xấu hổ của người yêu chào đón. Nhìn lũ nhóc ở bên a cũng phần nào hiểu ra nguyên nhân khiến bảo bối của a trong tình cảnh này.

"Xem ra buổi huấn luyện hôm nay nhẹ nhỉ, các cậu chạy thêm 5km Việt đeo vật nặng gấp đôi. Lập tức thi hành" Đừng trách a ác ai bảo họ nhìn thấy gương mặt dễ thương này của cô chứ.

"A thật ác nha... Các cậu ấy có làm j a đâu mà phạt cả đội phải chạy như vậy chứ.....haizz thật tội nghiệp." Ai mà chịu nổi người yêu mình lo cho người khác, trách móc mình cơ chứ a cũng vậy.

"Được rồi e muốn đi đâu a dẫn e đi". A cưng chiều ôm eo cô. "Thật chứ wow" a thấy mắt cô long lanh như chứa thêm vài ngôi sáng." Ừmm e muốn xem chỗ a ở nhanh lên nào"

Cô lôi lôi kéo kéo a đi nhưng được một lúc thì đột nhiên dừng lại." Sao thế hửm" a chỉ thấy mặt cô ngày càng đỏ lên, miệng nói thì thầm" E k biết đường đi...k cho a cười...a nhịn đi k biết đâu" ra là vậy chắc cô cao hứng quá quên luôn đây là chỗ a cô k biết đường mà hồn nhiên kéo a.

Thấy cô nhóc ngại quá ngồi xổm dưới đất chế cũng k chịu đứng dậy, mặt thì úp vào đầu gối nhưng hôm nay cô mặc váy. Thật là trẻ con mà.

"E đứng lên đi nào" thấy cô vẫn giả chết k chịu nhúc nhích, thật hết cách rồi. A lại gần bồng co như bồng công chúa lên sợ váy bị cộn.

"Aaaaaa...bỏ e xuống đi mà buông e ra" cô bị hành động của a dọa sợ. Mồm thì kêu la, một tay thì đấm đấm vào ngực a, tay còn lại thì choàng qua cổ a tìm chỗ bấu víu sợ ngã.

Thấy cô kêu k ngừng làm cho mấy tên lính gác cửa chết tiệt nhìn cô chằm chằm. "E mà k im miệng thì a thả e cho nát mông r luôn đấy. Ôm a chắc vào k ngã"

Nhìn a nửa như cười nửa như k làm cô mặt đỏ như trái ớt. Lặng lẽ lấy hai tay ôm chặt cổ a, chân cũng k có quậy phá., mặt thì úp vào lồng ngực a. Trông thấy bộ này giống như muốn nói người khác hãy ăn hiếp cô vậy. Khiến a thật thoải mái.

Ở trong lồng ngực a, cô cảm nhận được tiếng tim a đập, cảm nhận được mỗi nhịp thở của a. Cô còn ngửi thấy mùi bạc hà đặc trưng của a nữa. Cô ước thời gian đừng trôi nữa, cô muốn như vậy mãi thôi.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5

Đến nơi a để cô xuống đất rồi mở cửa ra. K như cô tưởng tượng, phòng của a nhỏ nhưng rất sạch sẽ. Từ lúc vào trong phòng cô mới để ý a đâu rồi, cô đi mở cửa các phòng trong căn nhà thì

"Aaaaaa.... Sao a lại k có mặc đồ aaaaaa" mặt cô như đang bốc cháy vậy.

"A bảo e là cứ xem thoải mái a đi tắm vơ mà, muốn nhìn cơ thể a đến thế à, đến đây nhanh nào" A k nhanh k chậm từ từ quấn khăn tắm nhìn cô ngốc luống cuống k biết làm j.

Ba cô tuy nương chiều nhưng rất nghiêm khắc về vấn đề giới tính này cho nên từ bé cô đã biết chừng mực nhưng..... Chuyện thành ra thế này phản ứng đầu tiên là chạy trốn. K thấy được chỗ nào kín để trốn a trước cho đỡ ngại rồi tính tiếp. Nhìn thấy chăn như nguồn sống duy nhất, cô leo lên giường quấn chăn kín mít.

Trong chăn toàn mùi của a làm tim cô dập nhanh, lòng cũng vì a mà xao xuyến. Ba dạy phải có trách nghiệm với việc làm của mình, h phải là m sao đây. Tất cả của a cô nhìn thấy hết, k chừa chỗ nào. Tất cả rất đẹp ách cả cái kia kia vì khi a nhìn thấy cô tự dưng nó cũng dựng đứng làm cô phải chú ý tới.

"Uyển Uyển e đâu rồi ra nói chuyện nào" bộ phận nào đó của a vì cô mà đâu sắp chết rồi mà cô nhóc ấy còn để a tìm. Suốt 30 năm qua a chưa bao h có cái phản ứng này, đôi khi còn hại a nghĩ mình k phải zai thẳng nữa.

Đi lướt qua phòng thấy trên giường có con thỏ đang trốn, a sải bước vào nhanh." Uyển Uyển e phải chịu trách nghiệm với a" nói xong a ôm cả đống chăn với cô lên đùi.

Cô nghĩ mình là người sai nên nghĩ phải có trách nghiệm nên thò mặt ra. Vừa mới ló ra thì bị a đè xuống giường hôn tới tấp. Chăn cũng bị a quăng luôn xuống đất. Đợi đến lúc cô hoàn hồn thì thấy a chôn đầu ở hốc vai mình, thở nặng nhọc. Vì k có chăn nên cô cảm nhận được sức nóng khinh người ở dưới của a.

"A e k có cố ý aaaa a buông e ra nóng quá" cô như con choi choi đòi ra khỏi lồng ngực a.

"E mà còn động nữa thì a ăn e đấy"

A hít thở từng hơi khó nhọc,cô nghe mà xót." A thật k sao chứ" "Ngoan nào" khoảng nửa tiếng a mới buông cô ra.

"Nếu còn có lần sau thì a k tha cho e đâu" A lại còn mặt dày nói thêm"Có thích thân hình a k hửm"

"Có rất thích, chỗ nào cũng thích hết" tại a xấu cứ bắt cô nói.

"Được rồi đến h ăn trưa e muốn ăn ở đâu: nhà ăn bộ đội hay ra ngoài" a hài lòng với câu trả lời trên của cô muốn dây dưa nhưng sợ cô đói nên thôi.

"E muốn ăn ở nhà ăn, co được k" cô cứ lắc lắc tay a làm a chỉ muốn hung hăng đè cô xuống hành hạ mấy trận thôi.

"Được rồi đi thôi, nhưng e ăn k được bỏ bứa đâu" a nhắc nhở cô một chút điều lệ trong quân đội

"Được e biết rồi" nhưng vừa vào cô lại thấy hối hận rồi.

"Chị dâu" "Chị dâu" đi đâu cũng có người chào ngại quá. Cô chôn đầu trong lòng a chỉ chừa có cái mắt ra ngoài.

Bác Lộc người nấu bếp thấy thượng tá kiếm được cô người yêu như chim nhỏ thì cảm thấy thượng tá thật may mắn cứ tưởng ế rồi cơ." Cô dâu nhỏ muốn ăn j thì nói ta nghe t là cho cháu ăn nhớ mãi k quên luôn."

"Cháu muốn ăn chân gà xào xả ớt, canh khổ qua nấu thịt, tôm chiên, phở" cô cũng k làm khách nữa gọi luôn làm a thấy thỏa mãn. A cảm thấy cô rất thích nơi này.

Lúc bê các món ra cô hào hứng muốn ăn nhưng lại bị mấy người lính xung quanh nói là phải ăn hết k được bỏ bứa. Lúc này cô mới nhớ tới lời a nói, lén lén quay sang nhìn a. Chỗ này thật cũng k nhiều lắm nhưng cô thế này chỉ ăn được phần ba là cùng. Ăn k nổi nữa bèn cầu cứu người vừa bóc tôm cho cô ăn bày bộ mặt e k muốn bỏ bứa.

Thấy cô có j khó khăn lại cầu cứu mình làm a rất cao hứng. A lấy đôi đũa từ tay cô ăn phần còn lại của cô, đôi khi còn gắp cho cô nhưng k phụ lòng a cô miễn cưỡng ăn mấy miếng rồi nằm ra bàn giả chết. Thấy hành động này làm cả nhà ăn vang lên tiếng cười.

Sự xuất hiện của cô làm cho cả quân khu thêm mới mẻ.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Sau khi ăn xong mặt cô đỏ bừng theo sau a đi ra khỏi nhà ăn. Cô bảo a đưa cô đi dạo cho đỡ tức bụng, trên đường cô thấy được rất nhiều điều chỉ có vào mới biết trên sách vở cũng không thể diễn đạt hết.

"Thừa Thiên đưa e đi xem chỗ bắn súng nhá" cô rất thích nghe bố kể về những chuyện mà ông đã từng trải trong quân đội. Ông đã bảo rằng đời này ông chỉ tiếc rằng k cố phấn đấu chức cao hơn để cho cô vào trong đấy xem thử. Ông nói chỗ ông thích nhất chính là nơi bắn súng. Cô rất muốn xem nha.

"Chỗ đó rất nguy hiểm, đi chỗ khác được k" a rất lo lắng cho bảo bối của mình vào đấy ngửi mùi khói đạn, hơn nữa bây h là h của lính mới tập đường bắn còn chưa chuẩn.

"Cho e đi màaaaaa, đi nha, đi nào"cô nhéo nhéo tay a, ngước mắt tròn xoe long lanh nhìn a." A nói k là k, ngoan nào đi chỗ khác" nghe thấy a k cho mình đi đành ăn vạ tại chỗ luôn.

"Đồ Thượng tá giởm..... Hu hu đồ xấu xa a là người k giữ lời hứa... Hu hu k biết đâu bắt đền, muốn đi cơ... Ô ô ô" trước mặt người khác cô trưởng thành nhưng trước mặt a cô k ngại dấu diếm a j cả,cô ở bên a được sống thật với bản thân mình.

"Thượng tá Lục chào"

"Thượng tá Trung chào" nghe thấy tiếng người chào cô ngước mắt lên nhìn aaaaaa ngại quá.

"Sao a lại để cô dâu nhỏ khóc thành thế này chứ, nếu đại tá Lục mà biết thì cậu chết chắc rồi ha ha"

"Có lẽ a nói đúng" Thừa Thiên sờ sờ mũi nói. Thật ra thì theo quân hàm a k phải dùng kính ngữ với thượng tá Trung nhưng do ông ấy bằng tuổi bố mình lại có quan hệ họ hàng nữa.

"Được rồi k làm phiền cậu nữa, tôi đi trước bao h cưới nhớ gửi thiệp cho tôi"

"Được chắc chắn k thiếu phần của chú được " quay sang nói với cô gái ngồi ngây ngốc dưới đất chưa hiểu chuyện j xảy ra"E có đi xem khu bắn súng thì nhanh lên k a đổi ý" nhìn cô làm a vừa thương vừa giận k nỡ quát mắng.

"Aaaaaa đi thôi nhanh lên, sao tác phong của a chậm vậy" a nhìn thấy cô đổi mặt nhanh chóng,vừa mới khóc làm cho người ta thấy thê lương h thì như chưa có chuyện j xảy ra hết trừ đôi mắt hơi xưng.

A vuốt nhẹ mắt cô nói" Lần sau có j thương lượng k cho e khóc nữa, xem này khóc đến xưng mắt lên trông xấu gái quá". "Híc híc e xấu a k thương e nữa, a chỉ thích e vì đẹp thôi híc" thấy cô lại giở trò lừa người đồng cảm cùng a liền lấy hai tay giữ mặt cô hôn luôn.

A ý xấu thật đấy lại hôn lén cô. Cô cũng đáp lại nụ hôn làm a từ muốn trừng phạt chuyển sang nóng bỏng. Thật vả kết thúc nụ hôn này. Đây có lẽ là nụ hôn làm a có thể thỏa mãn.

"Cho e đi nha, nhanh lên" cô kiễng chân hôn lên má a. "Được, a dẫn e đi"

"wow trông thật ngầu, a ấy cầm súng đẹp trai quá " đứng ở ngoài cửa xem làm cô thấy phấn khích. Nghe thấy tiếng cô nói làm cho tất cả đám lính mới muốn cười to nhưng nhìn thấy người bên cạnh thì đành nhịn, đôi khi có tiếng người k chịu được liền phì cười nhưng ngay lập tức ngậm mồm lại nếu k muốn chết.

"E nói xem ai đẹp trai hử" nhìn thấy mặt a đen đi mấy lớp liền thấy mình thất thố cô

sửa luôn" Đâu e nói a mà, thượng tá của e đẹp nhất mà, chắc a nghe nhầm rồi "a nghe thấy "thượng tá của e" làm lòng a như nở hoa, quên hết cả ghen luôn.

Đám lính nghe thấy cô chối thì có phạt cũng phải cười. Nếu mà nhịn thì hỏng ruột mất, tiếng cười của họ làm cô giật mình. Ngay lập tức chạy vào lòng a chốn cho đỡ ngại.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Có chút ngại nhưng ngay sau đó cô k thấy ngại nữa vì tò mò. Lúc đầu thì còn rụt rè, a đụng cái j mới dám cầm nhưng được một lúc thì" Thừa Thiên e

muốn bắn súng" cô đeo súng vào vai, tay lấy mũ của a đội lên đầu đứng nghiêm như chờ lệnh a.

"K được rất nguy hiểm, k được phá" a xoa nhẹ đầu cô. Bất chấp nhiều người nhưng thật sự cô rất muốn bắn súng, cô nhóm người tay vịn vai a tự mình hôn a. Đây là lần đầu cô chủ động hôn a, ngay lập túc a bắt lấy tiết tấu của cô. Hai người thì cứ hồn nhiên hôn nhau còn mọi người xung quanh thì trợn tròn mắt nhìn.

Lúc a buông cô ra thì dù đã nhũn người nhưng vẫn k quên mục đích ban đầu" Cho e bắn súng đi,a dạy e bắn được k hử Thừa Thiên, e thật sự muốn biết ba và a cực khổ thế nào được k". A lại bị cô đưa vào tròng rồi, cô đúng là cầm tinh con cáo mà.

"Chỉ một lát thôi nhá"a tình nguyện bị cô lừa cả đời. "Lúc đầu sẽ đau nếu k chịu được thì phải bảo a nghe k"

"Tuân lệnh thượng tá đẹp trai" cô chào a kiểu quân ngũ làm tim a k khỏi xao xuyến vì nét đáng yêu của cô.

H thì cả đám lính mới cũng như những người huấn luyện trợn tròn mắt nhìn a. Thượng tá Lục họ biết là người nói là làm k ai có thể làm a thay đổi mà h lại vì...một cô gái nhỏ. Trong đầu tự nhắc nhở mình k nên động vào cô gái nhỏ này.

A bắn mẫu cho cô xem mà cô lại toàn ngắm a, tại a đẹp trai quá làm j. Lúc kê súng trường lên vai cô làm a sót k thôi. A đã hỏi lại cô rất nhiều lần là có bắn nữa hay k làm cô phát cáu với a.

Trách thì trách tại a thương cô thôi. Đang xem cô bắn thì nghe thấy cấp dưới báo đại tá Lục cùng phu nhân lấy danh tới tuần đơn vị(hai vị này là cha mẹ a).A biết thừa là thượng tá Trung đã ngầm báo cho hai người là a dẫn con dâu tương lai của hai người tới đây.

Nhanh chóng đi ngăn cản họ tới đây k bảo bối của a sẽ khó xử sau đó giận a thì sao. "E ở đây bắn thêm vài lần nữa thôi nhé a đi ra làm nhiệm vụ được k" a hôn má cô thân mật nói. Trước khi đi a phải dặn mấy trung tá trông cô cẩn thận.

"A nói nhiều quá đấy đi nhanh lên" a làm cô câu thật rồi. Cứ như cô là trẻ con ấy cô 26 tuổi rồi mà.

"Ba mẹ hai người đến đây làm j,h con đang bận hai người có j thì nói nhanh lên"

"Con làm j thì cứ làm đi chúng ta k tìm con" thằng nhóc xấu tính này có bạn gái mà k bảo họ làm họ tưởng đời này sẽ k có con dâu cơ.

Ba năm gần đây đại tá phu nhânlycs nào cũng giục a lấy vợ. Mỗi lần a về lại nói kéo a đi xem mắt nhưng làn nào a cũng trốn về bộ đội trước.

"Con dâu ta đâu, con giấu ở đâu rồi"

"Con k biết"a nói mà k chớp mắt luôn." Muốn hai người tự tìm đi"

"Thằng nhóc xấu tính này, giỏi lắm thách mẹ à con chịu thua đi" nói xong là Lục gọi a lính gần đất hỏi thì họ định nói nhưng nhìn thấy mắt lườm lườm liếc liếc nên run lẩy bẩy.

Đại tá lục thấy vậy đem quân hàm ra dọa thì biết được con dâu tương lai đang ở khu bắn súng. Bà Lục thấy vậy định dắt chồng đi thì bị thằng con quý tử chặn lại.

"Nếu hai người k muốn mất con dâu thì cứ đi đi. Bọn con quen nhau chưa lâu nên để con đi nói với cô ấy một tiếng."nói xong a quay lưng đi luôn.

"Thằng con này k có biết thương mẹ nó j cả "bà Lục bày bộ dạng ai oán làm ông Lục thấy sót.

"Biết vậy mình sinh con gái nhỉ, con trai chả được cái tích sự j cả" ông Lục bất mãn nói.

"Đúng chỉ có a mới hiểu được e thôi" đúng là già rồi còn....

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

"Uyển Uyển e ở đâu đấy" a vừa bước vào cửa liếc mắt nhìn k thấy cô liền cất tiếng gọi.

Thấy lũ nhóc bâu lại một chỗ lại thấy bảo bối nhà mình được mấy trung tá sốt sắng đòi đỡ cô dậy. A đi vòng qua họ, lấy tay đỡ cô thì lại nhìn thấy chỗ vai cô tì súng bị đỏ tấy lên, có một số chỗ bị xước nữa. Da cô trắng nõn nà càng nhìn cánh thấy sót.

"A nói e k nghe đúng k, e xem này da thì đỏ hết lên còn cả các cậu nữa tôi dặn chăm sóc chị dâu cẩn thận cơ mà. Tôi là cho cô ấy thử loại súng nhẹ, giật yếu." A càng ngày càng nói lớn tiếng.

"Tôi muốn nghe thấy lời giải thích, nhanh lên" a sắp cái rồi đấy.

"A nói ít thôi, a k thấy mệt à. Là e bảo chỉ muốn bắn loại súng này thôi hơn nữa là e dọa họ, nếu họ k nghe e sẽ mách a."cô nói gãi đúng chỗ ngứa của a.

"E giỏi lắm, h còn biết đe dọa người khác nữa hử". "Thôi mà e biết sai rồi, a giận e đúng k, a ghét e rồi đúng k... Ô ô ô" cô bắt đầu giở trò nước mắt cá sấu. Dù biết cô giở trò nhưng a vẫn bị mắc câu.

"Được rồi a xin lỗi,là lỗi của a. Đừng khóc nữa ngoan nào" h lại thành a là người có lỗi.

"A mắng e, a trách e, a vẫn giận e đúng k, e biết mà" thấy cô vặn vẹo lời nói lại còn mắt rưng rưng nữa a chịu sao nổi.

"K là a sai, a k nên trách e". " còn j nữa hử" mắt cô đá nheo về chỗ của mấy trung tá vừa bị a mắng. K biết a nợ cô j nữa.

"Được rồi tôi k trách các cậu, giải tán nghỉ sớm"

"Có chuyện j mà ồn ào vậy" đại tá Lục và phu nhân đã tìm tới nơi nhanh thật.

"Chào đại tá và phu nhân" cả một khu đều gập người 90 độ chào chỉ có cô và Thừa Thiên là đứng thẳng. Có chút sợ hãi trước Lục phu nhân, cô từ đằng trước lẩn lẩn trốn sau lưng a, hai tay bắt lấy tay a rất chặt.

A thấy được sự sợ hãi trong cô nên cũng k nói j chỉ quay lại ôm cô vào lòng. "Đây là con dâu tương lai của hai vị, chỉ cần cô ấy gật đầu lấy con trai hai người thì sẽ là con dâu chính thức". A hùng hổ nói

Quay sang nói nhẹ nhàng, giải thích cho cô hiểu "Đây là bố mẹ a, họ từ thành phố A bay về đây chỉ vì nghe được tin a dẫn bạn gái về quân đội chơi, họ rất muốn gặp mặt e"

Bùng A nói j vậy, ba mẹ a, gặp mặt cô. Cô bị bất ngờ trước cái tin tức này nên đang đơ. Một lúc mới hiểu được hết, cô lấy lại phong cách của một giáo viên điềm tĩnh, dịu dàng nói"chào hai bác, cháu là Trần Thu Uyển, năm nay 26 tuổi cháu là giáo viên cấp 1,2 và là người yêu Thừa Thiên"

Câu cuối cô nói rất bé nhưng k một ai k nghe thấy. Đúng là ngại chết mất. Cách nói chuyện có đầu đuôi,đúng trọng tâm, lễ phép, xinh đẹp đặc biệt là con bà thích.

"Con đừng ngại cứ coi chúng ta là người nhà là được rồi. Lại đây chúng ta nói chuyện" Lục phu nhân dùng ánh mắt hiền từ của mình nhìn cô.

Trước khi cô đi ra ngoài a bảo" có j khoe xử thì cứ nói với a, cũng xin lỗi e vì k thông báo trước." Cô xoa nhẹ bàn tay a"e k sao mà, sớm hay muộn thì cũng phải gặp. Có j e ra hiệu là a phải chạy ra cứu e liền nghe k" nhìn được cái gật đầu của người yêu cô mới an tâm dời đi.

Lúc đầu nói chuyện với mẹ a cô hơi sợ nhưng sau một lúc thì cô thây bà có rất nhiều sở thích giống mẹ cô. Cô coi mẹ a giống như mẹ mình nói chuyện, thật dễ chịu.

Còn hai người đàn ông kia thì đang lo lắng rằng giữa hai người phụ nữ này có xảy ra j k hay k. "Chắc mẹ con rất thích Thu Uyển"

"Đấy là điều đương nhiên, Uyển Uyển rất tốt bụng." K thể chịu được nữa a liền đến chỗ mẹ cướp người về. Hành động này làm bà bực mình mắng a bất hiếu.

Nhưng k sao, cái lo lắng lúc đầu của a trở thành dư thừa rồi. Họ ngồi nói chuyện hơn một tiếng mà chưa có dấu hiệu dừng lại nên a phải hành động.

"A kì thật đấy, e đang cùng mẹ nói chuyện mà"cô bĩu môi nói.

"E gọi mẹ a là mẹ thì nhất định phải lấy a đấy". "Ai mà thèm lấy a chứ"nói xong cô định quay mông bỏ chạy thì bị a ôm từ đằng sau, sau đó bế kiểu công chúa đi về chỗ kia túc của a. Dù thế nào thì cũng phải giải bôi thuốc vào vai cho cô sao a bê được.

"A thả e xuống đi, e tự đi được ". "E mà nói nữa, để yên cho ôm k ngã nát mông bây h" nghe thấy ngã nên cô im re để a ôm. H mặt cô cũng dày thêm chút chút rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

A dẫn cô vào phong, khoá trái cửa, đè cô len cửa hôn liên tiếp. Lúc a buông cô ta thì môi cô xưng lên, mắt phủ một tầng sương mù thật dễ dụ dỗ người khác phạm tội.

"Đến đây, e kéo vai áo xuống a bôi thuốc cho" a kéo cô lên giường để cho cô ngồi thỏa mái.

A biết cô đẹp nhưng sao lại đẹp đến thế. Da cô trắng, xương quai xanh nhỏ nhắn, ách từ trên nhìn xuống có thể nhìn thấy nửa bộ ngực đầy đặn của cô. Hơi thở của a có chút rối loạn.

"E có thể tự bôi k" cô nghe thấy giọng a có chút khác lạ, nhìn thấy a quay mặt đi trong mắt đỏ ngầu sau đó cô nhìn lại mình thì cũng hiểu được.

"E mệt lắm lại còn đau nữa, a bôi giúp e" cô muốn giống mẹ ngày xưa, nếu a định ăn cô thì cô sẽ chia tay. Có chút ngại nhưng phải xem nhân cách của a đã. Cô cởi áo con ra khỏi người, kéo váy xuống thấp, mép trên của cổ váy ở ngay chỗ hai quả nhỏ, chỉ cần a có hành động là tụt luôn. Có thể là đùa với lửa nhưng cô muốn biết a sẽ làm như thế nào.

Lúc a quay lại thì thấy bộ dạng lúc này của cô thì tí nữa thành sói nhưng nhìn thấy vết thương kia lại phải kìm. A sợ cô đau.

"A bôi cho e đi "cô lấy tay xoa xoa chỗ trên ngực mình làm a sắp chết. "Được a bôi cho e nhưng e phải ngồi yên"

Nhìn a chăm chú xử lí vết thương cho mình lại cố gắng đè nén dục vọng trong mà thấy thương. Da cô mềm như da e bé vậy.

Đến lúc bôi xong thì a ôm chặt lấy cô. Hơi thở dồn dập nhưng ngoài hôn cô ra thì k có làm j. "A k yêu thích cơ thể e à"

"A đợi e tin tưởng tuyệt đối vào e, cho đến lúc đó a sẽ k làm hành động j quá mức với e." Lời nói của a khiến cho cô hạnh phúc.

"E nghĩ là mình yêu a rồi,thật đấy". Cô là người nghĩ j nói đấy nên thực sự a sắp phát điên rồi.

A bảo cô chỉnh lại áo còn khoác thêm một cái áo to đùng kín mít của a nữa. A đưa cô về, đến cửa tự dưng cô hôn a làm cho tí nữa thì tình hình k cứu vãn được.

"A về đây, ngủ ngon" mặc dù k muốn về nhưng a phải làm vậy. Cô cảm thấy tình yêu thật đẹp cô gọi điện cho mẹ kể chuyện hôm nay cho mẹ nghe. Dù có bị mắng thì cô vẫn muốn kể, người yêu cô tuyệt vời thế cơ mà.

Ông bà Lục sau khi thấy con dâu thì mặt mày toe toét ra sân bay để về thành phố A. Trong suốt hai tháng tiếp theo, cứ ba hôm một lần cô chạy sang chỗ a ăn cơm. Cứ sáng thì cô dạy bọn trẻ, chiều phụ giúp các vú còn xàm tối thì đi chơi với a.

Cô k có giận a, a là người của nhà nước nên công việc rất nhiều xong lại có cô người yêu như cô nữa. Hôm nay chán, a đi sang thành phố S hai tuần để chỉnh binh cho họ. Lúc a đi cô khóc rất nhiều k muốn cho a đi, a phải nói hết nước hết cái cô mới mè nheo buông a ra. Hai người đang trong giai đoạn yêu đương cuồng nhiệt lại phải xa nhau ai mà chịu được. A lại là huấn luyện lính nên k thể gọi làm phân tâm.

Cứ ngày cách ngày cô lại sang phòng a dọn dẹp lau chùi, 3 hôm thì ngủ lại một đêm. Cô nằm đếm ngày a về, chỉ còn hai hôm nữa.

Cô đang thiu thiu ngủ thì thấy tiếng động nhưng k có mở mắt. A đã làm việc mệt mỏi chỉ vì biết cô nhóc sẽ nhớ mình, a phải về sớm. Đập vào mắt a là cô gái làm a nhớ thương đang vùi người vào đống chăn của mình như chờ a về.

A cởi áo k kiêng j hết lập tức ngồi lên giường kéo cô lên hôn tới tấp. Đến lúc cả hai k thể thở được mới buông ra.

Cô nhìn thấy a về thì ngay lập tức nhào vào a k để ý đến việc mình mặc váy hai dây ngủ và k có đồ lót. Cô chỉ muốn làm j với a cho đỡ nhớ.

"A yêu e" a nỉ non bên tai cô"e cũng yêu a" đến lúc hai người có chút tỉnh táo thì trên người cô và a chỉ còn mỗi quần lót thôi.

"E có thể k"a hít một hơi sâu đè nén để tôn trọng ý kiến của cô. Nếu cô k muốn thì khó khăn thế nào a cũng phải đè nén, a k muốn ép cô. A tôn trọng ý kiến của cô vì a yêu cô.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Thời gian xa nhau cũng khiến cả hai nhận ra đối phương quan trọng với mình như thế nào.

Cô kéo thấp đầu a xuống hôn lên môi a. Cái hôn của cô thay cho câu trả lời. A vui sướng khi nhận được câu trả lời của cô. Bên dưới gốc rễ của a đau đến k tưởng được.

Môi a từ cổ trượt xuống ngực, một tay nắn một tay thì xoa lưng cô. A há miệng ngậm lấy núm vú như quả nho của cô, lắm lúc còn cắn cắn.

Hành động của a làm cô khinh ngạc k bắt kịp tiết tấu đành kệ a làm j thì làm, miệng thì kêu rất bé cô sợ người khác nghe thấy nha.

"E cứ kêu thoải mái, ở đây cách âm rất tốt" a vừa cắn vừa thầm thì nói. Mặc dù a nói nhưng cô còn rất ngại. A rất muốn nghe cô kêu nên một tay từ chỗ a nhào nặn chuyển xuống xoa nhẹ noi nữ tính chưa có người viếng thăm.

Người cô run lẩy bẩy dưới động tác của a,nghe thấy tiếng cô kêu làm a như có thêm sức mạnh. A lột sạch sẽ hai người, con ngươi a chuyển xuống vùng đất mới để a khám phá.

"E thật đẹp gọi a đi Uyển Uyển" a như quỳ xuống hôn lên vùng tam giác. Ngay lập tức cô lấy hai tay che lại "K được rất bẩn đấy...Ư Ưm Aaaaaaa" a lấy ngón tay xoa xung quanh rồi từ từ cho một ngón vào.

Cảm giác nóng rất khoe chịu, cô chưa từng trải qua cảm góc như thế này." Thừa Thiên e khó chịu"

"A cũng vậy" của cô cũng đã ướt nhưng chưa nhiều a sợ cô sẽ đau nên gia tăng đạo lực ngón ra vào người cô a hơn. Một ngón rồi lại một ngón cho vào, ba ngón tay chen chúc trong hoa nguyệt của cô. A cảm nhận được của cô đang mút tay a rất chặt.

"E chịu khó"a thật sự k thể chịu được nữa, a nhoài người lên hôn cô. Dứt lời a liền tiến vào"AAAAAAA đau quá.....huhu híc đau Thừa Thiên e đau"

"A xin lỗi " thật sự a cũng đau, a bị cô mút lấy đến tê dại, của cô thực tất nhỏ.

Đợi đến lúc nghe nhịp tim của cô đỡ hơn a mới thẳng lưng ra vào nhè nhẹ. Chỉ được một lúc a k thể nhịn hơn nếu k sẽ hỏng mất.

"E còn đau k, e yêu"

"E k sao, sao mặt a lắm mồ hôi thế"nhe thấy cô trả lời của cô, a ra vào nhanh hơn tần suất mạnh hơn rất nhiều.

"Ưm chậm thôi aaaaaa...urm ư "trong phòng nghe thấy tiếng của hai cơ thể loã hồ, tiếng thở dốc của a và tiếng cô kêu.

A thẳng lưng đưa tiểu đệ đệ của a đến nơi sâu nhất của cô bắn thẳng tinh dịch vào. A với cô cùng hét lên hai người đã đạt tới cực đỉnh. Tinh mặc dù đã bắn nhưng đệ đệ của a vẫn chôn sau trong người cô.

Cảm giác được đệ đệ của a nhỏ đi vài phần. Nhưng mười phút sau của a lại từ từ lớn lên trong thân thể cô.

"A thực muốn nữa" " Sao có thể chứ, k phải vừa mới..... E mệt lắm muốn đi ngủ cơ" a một lần làm sao thỏa mãn nổi. A k thỏa hiệp cùng cô thẳng lưng ra ra vào vào.

K biết hai người đã làm bao nhiêu lần mà cô chỉ nhớ a buông tha cho cô là lúc trời đã hửng đông.

Mở mắt ra thấy giai nhân loã hồ nằm trên người mình ngủ, đệ đệ của a vẫn ở bên trong cô, a k muốn rút ra tẹo nào. Cô hơi cựa quậy người làm cho tiểu đệ của a đang lấp đầy cô. Hiểu được sự nguy hiểm cô mở mắt ra bắt gặp ánh mắt đầy dục vọng của a.

"Uyển Uyển a muốn yêu e nữa" a thổi nhẹ bên tai cô làm cô run cả người. Cô k thật đề kháng a được, nằm bẹp trên giường bày ra dáng làm j thì làm e chịu.

Lúc cô dậy đã tầm giữa trưa, nhìn bên cạnh k thấy a đâu, cô chậm rãi dậy nhưng người đau nhức k có chút sức lực nào cả.

A biết mình đã làm quá với cô nên đã dậy mua thuốc cho cô. Về đến nhà thì thấy người yêu trần chuồng định xuống dưới đất. A lại gần bế cô lên đi về phía nhà tắm"E có muốn a giúp k" " Aaaaa k cần tự e tắm"

"E cầm lấy này đau thì bôi vào, nếu cầm thì gọi a vào giúp " nói xong a nhét gói thuốc mỡ vào tay cô, rồi vào bếp chuẩn bị bữa trưa cho cô.

Cô ở trong nhà tắm đac gần một tiếng mà chưa ra làm a lo lắng k thôi. Mở của phòng tắm thấy cô đang banh to háng, ngón tay quệt quệt thuốc mỡ bôi vào trông rất phong tình. Ngay lập tức chỗ giữa hai chân a mọc lên toà tháp nhỏ.

Nghe thấy tiếng mở của cô quay ra nhìn thấy a thì đơ luôn.

"Sao a lại vào đây aaaaaaa"

"A giúp e" cái j có thì nên có không thì cũng làm rồi còn ngại nữa đúng là... Nói xong a cởi quần áo, lấy gói thuốc mỡ từ tay cô bôi vào tiểu đệ đang đau trướng của mình.

Bôi xong a nâng cô dậy, xoay người cô áp vào kính còn mông thì đưa về phía a. Tiểu đệ của a chen chúc chui vào "AAAAAAA.... Sâu quá...urm mạnh... Aaaaa nhanh quá Thừa Thiên"

"Thế này đủ sâu chưa" lúc a đi vào của có thuốc nên mát lạnh cảm giác rất lạ. Vật lộn thêm tiếng nữa a mới tha. A tắm cho hai người rồi bọc khăn bế cô ra ăn trưa. Cô bị a ăn hết sức k thể tự đứng lên được.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

"Ồn quá Thừa Thiên" đang ngủ ngon thì cô bị tiếng ồn làm thức. Mãi mới ngủ được mà người thì ra rời k thể làm j ngoài hỏi a. Cô thấy a thò mặt vào kêu cô mặc quần áo chỉnh tề, tay kia như ép k cho người bên ngoài mở cửa.

Mặc dù k hiểu nhưng cô vẫn nghe lời a. A thì ở bên ngoài k cho mẹ a vào trong phòng bởi bảo bối của a còn ngủ đặc biệt là đang khỏa thân.

"Mày buông mẹ ra, có j mà k cho mẹ vào trong phòng chứ, có phải m làm j có lỗi với Uyển Uyển nên sợ mẹ nói cho nó biết đúng k" bà Lục tức thở phì phò nói.

"Thừa Thiên e còn đang ngủ nha sao a làm ồn e, người ta mệt,mỏi người nữa"vừa dứt lời cô liền mở của đi ra. Bà Lục ngạc nhiên sau đó thì cười lớn nói j đó rồi đi ra ngoài.

"Chuyện j vậy a sao bác gái lại ở đây" a nhìn thấy cô mặc áo ngủ của mình rộng thùng thình, lộ xương quai đầy dấu chiến tích hôm qua. H thì a đã hiểu sao mẹ nói sẽ chọn ngày sớm.

A hôn lên môi cô thân mật hỏi"còn mệt sao"

"E còn đau nha, tại a ấy, bắt đền bóp đùi cho e" e nói có chút đỏ mặt nhưng rất muốn a mát xa cho, tay nghề a rất tốt.

A cũng rất chiều cô, bế cô đặt cô lên giường mát xa cho dễ. "A bác gái vừa nói j thế vừa e k nghe rõ"

"K có j đâu đừng nghĩ nhiều "

Bà Lục về nhà kể cho ông Lục nghe mà k dấu được vui mừng. Bà sắp có con dâu chính thức rồi. Bà phải hỏi Thừa Thiên số điện thoại của bà thông gia nữa. Cưới càng nhanh càng tốt.

Dạo này cô thấy trong người cứ bực tức vô cớ, cô sắp hết thời gian đi tình nguyện ở đây rồi mà a còn tận một tháng nữa.

"E có muốn ăn canh măng chua k, h chúng ta ra nhà ăn nhá" cô k trả lời chỉ kéo tay a đi về hướng đó, cô k muốn ngắt cái cô đang suy nghĩ.

A bưng đến trước mặt cô một tô canh to măng chua, ở đây một tháng mới được ăn một bữa ăn chiều, ai ở đây cũng rất thích ăn canh này.

"Thừa Thiên e ăn k có chua" cô đẩy bát tới trước mặt a, muốn a ăn xem có đúng k. Cô vắt thêm vào bát nửa già quả chanh và một muôi dấm to, ăn thử mới thấy vừa lòng nở một nụ cười thỏa mãn. A thấy thế nếm thử bát của cô. Thật chua.

"Ngon quá ha ha" cô đang ăn ngon thì thấy mấy trung tá đưa cho Thừa Thiên một con cá nướng to, a cũng cầm lấy, a gắp cho cô một miếng cá nhưng vừa nhai thì dạ dày cô trào lên, cô xoay người chạy thật nhanh về phía nhà vệ sinh.

Lúc a tới nơi thì thấy cô ngồi dưới đất mặt trắng bệch, bên cạnh là nhưng thứ cô vừa mới ăn. "Bảo bối e sao vậy" a đưa tay vén tóc mai lên cho cô."

"E k biết, khó chịu quá....ẹo " cô nôn đến quặn cả ruột mới thấy dễ chịu. A lo lắng quá bế luôn cô đến quân y. Aaaaaa có có bé cưng. Cô mang thai con a. A rút ngay điện thoại báo với mẹ để chuẩn bị cưới cô ngay còn cô thì vẫn ngẩn ngơ ngồi ôm bụng.

Một lúc sau cô mới tiêu hoá được, cô lộ ra nụ cười vui sướng làm a thấy mãn nguyện. Cô gọi điện về nhà thì bị ba mắng té tát, nhưng sau khi nghe nói là a có ý cưới cô nên cũng k trách nữa. Thật ra ông bà Trần cũng rất trông ngóng đứa châu ngoại này.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12

Đài Bắc k phải quê cô nhưng dù sao cô cũng ở đây mấy tháng tình cảm với người ở đây rất tốt. Đặc biệt lần này về thành phố A k có a, a còn một tháng ở đây nữa.

Mai cô phải rời đi rất luyến tiếc nha. Các cấp trên có tổ chức một bữa tiệc nhỏ để tiễn cô đi. Vì trong bụng cô có cục cưng nêna k để cô đụng vào rượu

nên a bị bọn lính mới chơi xấu, biết thừa là chúc rượu cô nhưng sẽ chui vào bụng Thừa Thiên nên rất tích cực chúc rượu.

A say thật rồi. Cô vất vả lắm mới dìu a về tới phòng. Chưa kịp lau người cho a thì bị a đè ra hôn tới tấp. Cứ nghĩ Uyển Uyển của a k ở đây làm a buồn bực k thôi.

Đến lúc định thần thì a và cô đã trần trụi, thấy ánh mắt đỏ lên vì dục vọng của a làm cô giật mình. Khi a định đi vào thì cô la hét k cho, dù j bé cưng mới được gần 2 tháng k thể sinh hoạt ấy được. Cô vẫn nhớ lời mẹ chồng tương lai dặn k cho a làm ấy ấy với cô có thể xảy e bé mất.

"K được đâu a, trong bụng e có bé cưng k thể" cô k dám lấy con ra đùa. Nhưng a mượn say làm càn.

"A sẽ nhẹ nhàng k làm tổn thương cục cưng, tin tưởng a" cô bị a trêu trọc đến nhũn người k thể làm j được đành kệ a. Thấy cô k nói j tức là đồng ý a cấp tốc tiến vào.

Lúc a vào trong cô hết thì cả hai đều thở hắt ra hơi. A vì nhẫn lại quá mà thở hắt còn cô thì hơi lo cho bé cưng. Đúng như a nói, a làm rất nhẹ nhàng có điều làm cô k quen, a thường làm tình như bão táp mạnh bạo dũng mãnh ra vào mà lần này thì rất cẩn thận. Cô còn có thể nghe thấy tiếng va chạm của hai người, tiếng a ra vào.

A chịu k nổi nữa" Uyển Uyển ôm chặt lấy a" cô mơ màng nghe a nói nhưng cũng nghe a. "Aaaaa... từ từ chút " a phụt nhiều khinh khủng căn bản hoa huyệt của cô hút k kịp tinh dịch của a, mà a lại k rút ra là của cô rất căng.

Cứ tưởng có e bé thì a sẽ tha cho cô sớm nhưng k, a cho miệng cô ăn hai lần tinh dich, miệng dưới ba lần. H cô mới biết dục vọng của a đến khinh người.

Sáng dậy thì a đã biết hôm qua mình đã làm j. A ngoan ngoãn dọn dẹp tất cả, tắm thay quần áo cho cô. A làm hết cho cô mà cô vẫn k bị lay tỉnh. Đến lúc tỉnh thì thấy a đang đóng của xe, ngay lập túc cô lao ra ôm a khóc k muốn đi.

Xa thì a cũng k muốn nhưng về đấy cô sẽ được chăm sóc tốt hơn, a còn phải làm giấy kết hôn nữa.

"Ngoan nào a sẽ về sớm thôi, đừng khóc nữa sẽ ảnh hưởng đến bảo bảo" a nuối tiếc hôn cô. "A hứa sẽ về sớm nhất có thể" nói xong a kéo người cô ra bước chân vào cổng, a sợ quay đầu lại thì a sẽ giữ cô lại mất.

Cô khóc một hồi rồi mới lên xe về. Cô trở lại cũng k có gọi cho a làm a lo lắng k thôi. Cô thật nhớ a. Làm sao a lại k có quay lại nhìn cô chứ, còn k nói muốn giữ cô lại.

Cô cố ý k gọi cho a đấy, cho a đau lòng chết luôn. Nhưng k hẳn là vì dỗi a mà cô có bảo bảo nên dùng điện thoại sẽ k tốt cho bé.

Cô về nhà thì thấy ba đã rất yếu. Nhưng nghe ông bảo sẽ cố chờ đến khi bế được đứa cháu ngoại này thì thế nào cũng được. Cô h vẫn dạy ở trường cấp 1,2 gần nhà. Công việc và hành động của cô ngày nào cũng như ngày nào. Sáng dậy thì đầu tiên là nôn nghén sau đó sẽ nhìn con gấu a mua cho khoảng nữa tiếng rồi ăn sáng, đi dạy.

Cô đôi khi nhớ a tới mức khóc tới ướt cả gối. Cô ghét a, a còn k có về sớm với cô. A là thượng tá giởm nhất.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13

Trước hôm đám cưới hai ngày a chỉ về đưa cô đi đăng kí, xong rồi a lại về quân khu luôn. Điều này như nói là a k nhớ cô vậy. Cơn tức ngày một to.

A thì nhớ cô kinh khủng, a còn chẳng biết mình làm sai j mà cô giận nữa nên cứ nghĩ là cô chỉ giận lung tung. A ở trong quân đội từ khi 16 tuổi, a tiếp xúc với rất ít con gái nên kbiết được chỉ một chút hành động nhỏ cũng làm cô giận.

Giận thì giận nhưng cô vẫn đi đăng kí thôi. Trước hôm cưới cô nhốt mình cả ngày trong phòng làm a đang bận chuyển giao công việc cho người khác cũng bỏ. Cô nghĩ là ở bên mình chưa chắc a đã hạnh phúc, a k có nhớ cô.

Phụ nữ có thai là vậy. Nghĩ lung tung k cần bằng chứng. A vội vàng chạy về xem cô thì từ cửa nghe thấy tiếng nấc bị đè nén. Trong lòng k khỏi xót xa, vội vã vào xem.

"Uyển Uyển e sao vậy, mở của nói chuyện với a nhé. Ngoan nào đừng khóc, có j thì bảo a Uyển Uyển"

Nghe thấy tiếng của a cô k đè nén nữa mà khóc thành tiếng luôn " Ô ô..... Híc a là người xấu..... E ghét a....híc a đi đâu thì đi e k thương a nữa, cục cưng nhỏ cũng k cần a. E ghét a..... Ô ô ô "

Nghe thấy cô khóc nấc cả lên đặc biệt là còn nói ghét a, a lo quá " Uyển Uyển trước tiên e mở của phòng cho a vào nhé"

K thấy cô có động tĩnh j a sốt ruột phá cửa xông vào" E làm sao vậy, ai chòng e nói cho a biết, a giáo huấn người đó "

Vừa vào phòng thì thấy cô nằm úp trên giường khóc, gối bên cạnh cũng bị ướt k ít. Cô nghe thấy tiếng phá cửa thì kệ coi như k.

"Uyển Uyển e đừng khóc nữa, nhìn nè nếu khóc nữa sẽ xấu lắm đấy"

"E xấu nên a k thương e nữa....hô hô hô... A đi đâu thì đi về quân đội luôn đi. A còn yêu đám nhóc ấy hơn e"cô vừa khóc vừa phân trần

A cũng phải chịu cái suy nghĩ logic của cô. "A thương e nhất mà, mai làm cô dâu mà e mè nheo như thế thì k tốt tí nào, a sẽ bị ba mẹ la vì làm e khóc như vậy. K lẽ e muốn nhìn thấy chồng e bị mắng đánh sao. E nỡ à"

"Cục cưng đừng giận a nữa. Cho a ôm cái nào, a nhớ e sắp điên rồi"

Nghe a nói vậy thì cô thật sự cũng k nỡ giận, trách thì trách tại cô mang thai nên tính khí thất thường mà, cô cũng k cố làm khó a đâu.

"E nhớ a lắm, sao a k có gọi điện cho e, e chờ a rất lâu nha" cô phụng phịu nói.

"Nhớ chứ, nhưng a là quân nhân nên k thể làm bừa được"

"Ngoan cho a hôn cái nào"a nhớ cô là sự thật. Nhớ sắp điên rồi

"Đồ thượng tá lưu manh k biết ngượng này " nói thế thôi nhưng cô cũng rất vui, ngoan ngoãn ngồi trong lòng a ngửa đầu cho a hôn dễ hơn.

Cô nhóc này lúc yêu thì ngoan ngoãn k có quậy mà bây h lấy a về thì hiện nguyên hình. Nhưng a rất thích cô như vậy, dễ giận nhưng cũng rất dễ dỗ. A cũng hiểu là cô ở một mình như vậy khó chịu bao nhiêu nên cũng k có trách cô. A càng yêu cô nhiều hơn.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14

Đám cưới diễn ra suôn sẻ nhưng a lại k thể ngờ tới là a bị bọn trung tá chuộc rượu nhiều như vậy. Chắc chắn là oán hận a cho chúng huấn luyện nhiều mà, tại vì hôm nay là ngày vui rượu mừng k uống là k được.

"A dừng uống nữa, bỏ cốc rượu xuống, a định làm con sâu rượu à" cô ngồi nhìn a nhét từng li rượu vào mồm mà xót k thể chịu được. Cô sẽ ghi nhớ hết những người chuộc a nhiều rượu nhất rồi sẽ tính sổ với từng người từng người một, k để xót một ai.

"Uyển Uyển a k sao mà, a đang uống rượu hỉ đó" a vừa nói vừa uống rượu. Chịu k nổi cô kéo a đứng dậy luôn.

Cô lôi a một mạch vào phòng nghỉ của cô dâu cho a nằm nghỉ một lát. "A nằm yên đây, e đi lấy nước chanh cho a uống nhá "

"Buông e ra đừng níu e, a nặng quá định đè bẹp bảo bảo của e à" cô vừa nói vừa gỡ từng cái chân con bạch tuộc ra khỏi người cô.

Thật vất vả mới gỡ được ra thì nhìn thấy a vô tội nằm giữa giường ngủ. Ngắm a ngủ mà lòng cô thấy vô cùng thỏa mãn.

Đám cưới thì mất tích cô dâu chú rể nên h thì phù rể phải uống thay nhiều khinh khủng. Ông bà Lục thấy thế cũng chỉ cười với bà thông gia.

H cô mới phát hiện a nặng khủng khiếp, cởi được hai cái áo ngoài của a thì cô cũng ướt hết cả người.

A dường như đã tỉnh được một nửa,ngay lập tức vờ lấy cô đè xuống ôm cô trông như định ăn tươi muốt sống cô.

"Uyển Uyển a k nhịn được nữa" a nhìn thấy bảo bối nằm trong ngực mà cả người xao xuyến lại mượn cớ rượu làm càn.

Cô rất nhớ lời mẹ chồng dặn nên quyết k cho a động vào. Cô vốn cứ nghĩ rằng mình quyết tâm thì a k làm j được cô nhưng a là ai. A là bộ đội đặc chủng, là thượng tá của đất nước đó. A là người có tính kiên trì rất tốt.

Cuối cùng thì dù cô có cố gắng thế nào cũng bị nằm dưới a rên rỉ. Trong phòng tràn ngập tiếng kêu của cô và tiếng thở dốc của a.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Nguồn nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Sáng hôm sau dậy người cô mỏi nhừ. Miệng thầm mắng a đáng ghét. Cô cố nhấc người di chuyển còn khó, quay sang nhìn a thì thấy a ngủ ngon lành. Trông thế mà k nỡ giận.

"Đồ thượng tá thúi, k thèm thương nữa" cô phụng phịu mắng.

"K thương a thì e thương ai hả bà xã" a mới dậy đã nghe cô mắng yêu mình.

"E còn mệt k bà xã, hôm qua a có chút hơi quá" h a mới nhận ra hôm qua hình như làm hơi bị nhiều nhiều.

"A thì hay rồi nhỉ chỉ biết nghĩ tới mình thôi, a có nghĩ tới con k. A k sợ con bị làm sao à" biết thừa cô có e bé mà còn làm như thế. Càng nghĩ càng tức

"A mà còn như thế e méc mẹ chồng đấy, cho mẹ đánh chết a luôn" cô vừa nói vừa liếc a. Cô là giáo viên nên rất thick trẻ con, hơn nữa đây là con cô, cô k muốn nó bị một chút tổn thương, k muốn chút nào.

Dù đã 26 tuổi nhưng cô rất đơn thuần nên nói rất thật lòng, điều này thì a chắc là hôm qua mình đã làm cô sợ rồi.

"E k cần mách mẹ. Có j thì cứ đánh a luôn đừng có xót. Thôi a xin lỗi mà" miệng thì nói xin lỗi nhưng tay lại luồn vào trong chăn sờ lưng cô. Đúng thật là...

"A có buông e ra k, e mệt lắm đấy,đồ đáng ghét. Hứ"

"A xin lỗi mà. A bế e đi tắm cho đỡ mệt nào"haizz đúng là mệt vói cô. Nói thì nói thế nhưng thương cô thì chỉ có tăng k có giảm.

Hai vợ chồng vừa xuống dưới nhà đã bị bà Lục liếc.

"Con Thừa Thiên sao lại k biết nhịn thế hả. Uyển Uyển mang thai đứa bé rất mệt hơn nữa là những tháng đầu các con nên cẩn thận mới đúng. Nếu cháu mẹ có vấn đề j thì con biết tay" bà tức quá, con là bộ đội đặc chủng mà k biết nhịn một chút....

Uyển Uyển nghe thấy mẹ chồng nói thế thì cúi đầu ngày càng thấp. Ngượng quá, mới hôm đầu về bị mẹ nhắc nhở lại về cái vấn đề tế nhị thế này. Càng nghĩ lại càng thẹn.

"Con biết rồi sau này con sẽ chú ý hơn, mẹ ngồi xuống trước đã" thấy cô ngượng a đành ra tay giúp cô, mặc dù là mẹ mắng mình.

Thấy vậy ông Lục liền giải cây cho vợ chồng con"được rồi có j thì tí nói tiếp, h ăn trưa đã "

Cái vấn đề mà cô giận chính là lúc cô dạy đã là 8 h mà a còn tắm rửa dây dưa với cô đến khoảng 9h30 sau đó còn ôm cứng cô tại giường k cho xuống. Hôm đầu về nhà chồng thế này thì quá thất thố rồi.

Ăn cơm xong cô định đứng lên rửa bát thì a nói" E còn mệt ngồi xuống nghỉ ngơi đi" đã thế bà Lục còn nói"Con cứ ngồi yên để Thừa Thiên rửa"

Cô muốn đánh chết a nhưng lại k nỡ. A thấy cô chưa đủ ngại hay sao còn nói thế. Uk thì đành thế, đến lúc ăn trái cây cô định gọt ổi ăn thì a từ trong bếp lăng xăng chạy ra cầm dao gọt cho cô, đút đến tận miệng.

Cô định uống nước thì a chạy đi lấy trước tự tay đẩy nước tới tận miệng cô. A làm thế, cô vừa cảm thấy ngọt ngào vừa cảm thấy k còn mặt mũi nhìn bố mẹ chồng.

"Khụ hai đứa cứ tự nhiên, ta với mẹ con cũng mệt rồi nên đi nghỉ trước đây. "Nói xong ông kéo tay vợ lên phòng nghỉ để lại cô con dâu mặt đỏ như trái ớt đứng sau.

A thấy cô ngại quá thì vỗ nhẹ vào lưng cô mấy cái" Thôi đừng để ý quá, k sao đâu, bố mẹ k có để bụng chuyện của chúng ta đâu"

Cô thẹn quá hoá giận đấm nhẹ vào ngực a mấy cái rồi ôm đĩa quýt đi lên phòng.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17

A định chiều nay dẫn vợ đi xem phim thì lại có việc.

"Uyển Uyển chiều nay a k đi với e được, a phải đi gặp đồng đội, e có thể đi với mẹ, được k"rõ ràng là lúc nãy còn nói dẫn cô đi chơi đợi cô cao hứng rồi thì hủy bỏ. Thật k ra j hết.

"Hứ e k quản a" xong h thì a toi thật rồi. Cô giận mất rồi.

"A cũng k cố ý mà. A về mua ômai cho e, mua thật nhiều. Đừng giận a nữa mà." A lại còn dụ cô đồ ăn nhưng cô lại rất thèm.

"A phải mua nhiều thế này cơ" vừa nói cô dang rộng tay vòng thành hình tròn to nhất có thể.

A đi rồi cô mới nhớ là mẹ bảo chiều hôm nay dọn đồ sang nhà mới ở, cô quên nói với a. Thôi đã quên nói rồi thì gọi điện, k có tín hiệu.

"Thật tức chết mà, k cần Thiên mình cũng dọn được " cô hậm hực đi dọn quần áo.

Mới dọn được một tí mà đã mệt thế này, thể lực của cô yếu đi rồi cũng tại a chiều hết. H cô làm sao thì cũng tại a.

Dọn xong cô nhà bác lái xe khiêng đồ ra xe hộ. Bố mẹ chồng vừa nãy mới thuê xe đi chơi ở Hải Nam rồi, h mà k nhờ bác ấy thì biết nhờ ai.

Mãi mới chuyển xong đồ, đến nơi cô nhờ thêm bác bảo vệ khiêng đồ hộ. Dọn xong

Nhà thì cô mệt tới nỗi nằm bất động luôn.

A về đến nhà thì thấy khoá cửa gọi điện cho cô k được. Càng nghĩ thì càng lo, cô đi đâu được. Đi hỏi lung tung thì thấy bác bảo vệ khu nói thấy cô chuyển đồ đi đâu đó. A cảm ơn rồi lao ngay đi về phía nhà mới. Mở cửa thì thấy cô nằm bất động trên sàn làm a chút nữa đứt van tim.

"Bà xã e sao vậy, sao e lại nằm đây đứng dậy nào" a lo lắng kéo cô dậy, xoay cô vòng vòng xem có bị sao k.

Bỗng nhớ ra j đó cô bật dậy" Ô mai của e đâu, ô mai đâu " cô mè nheo k phải a đã hứa rồi sao.

"A xin lỗi, a đi mua bữa tối rồi mua ô mai cho e được k" a mua rồi nhưng tại lúc nãy tìm cô nên quăng luôn đi đâu rồi.

A chạy nhanh đi mua đồ ăn với ô mai. Thấy ô mai cô đang định nhào vào ăn thì a bắt ăn cơm trước. K phục nhưng vẫn phải ngồi xuống ăn.

Mới ăn được hai ba miếng thì dịch từ trong bụng trào ra. Cô bụm miệng chạy vào vệ sinh nôn khan. Thấy cô nôn thì a cũng chạy vào xem. Nhìn cô nôn đến xanh cả mặt làm a xót vô cùng.

Cô nôn xong a định đút cơm cho cô nhưng cô k chịu, a đành đút ô mai. Nhìn cô ngậm ô mai sung sướng thì a cũng an tâm hơn.

Từ lúc mang thai tới h cô k có nôn bao giờ hết. Bé con rất ngoan k có quấy cô nhưng h thì hay rồi ăn j ngoại trừ ô mai với hoa quả thì cô đều nôn hết.

Mai là hạn hết 2 tuần nghỉ lễ cưới, a sắp phải đi làm rồi thì a nhận được tin điều sang thành phố S làm việc. Làm sao đây, a k muốn xa cô chính xác là k nỡ.

"Bà xã a có chuyện muốn nói với e" a đành nói cho cô biết trước vậy.

"Có j thì a cứ mới đi,e nghe" cô được ăn ô mai nên đang cao hứng.

"A phải công tác tại thành phố S, hai tuần mới về nhà một lần được, xin lỗi e" a thật k biết nói j. A và cô đã tính đến việc đi làm chung một xe mà h thì hai người ở hai thành phố khác.

"A nói sao cơ"tay cô cầm hộp ô mai liền rơi ngay xuống sàn nhà, ngước mắt lên nhìn a. Cô oà khóc luôn tại chỗ.

"K muốn, k cho a đi hức, a phải ở nhà với e. Hô hô... A nói dối. K cho đi đâu" cô nhào vào lòng a, tay thì đấm đấm. Cô k muốn, hai tuần gặp một lần k

được.

"A xin lỗi. E đừng tuỳ hứng mà " a nhẹ nhàng hôn cô. A thật có lỗi, cô đang mang thai mà k thể ở bên chăm sóc cho cô được.

"E chuyển về ở với bố mẹ nhá, để cho ba mẹ chăm e, được k " a đành chuyển sang thương lượng vậy.

"K e muốn theo a đi làm quân tẩu, híc híc được k a" sao cô có thể nghĩ như vậy được. Theo a thì noi ở k có tốt, đồ ăn thì k đủ dinh dưỡng. A k muốn cô chịu khổ, thà cứ để a nhớ cô chết cũng được.

"K e ở nhà k được theo a, đừng có như vậy, e làm a khó xử đấy, nghe a lần này thôi"

Cô k thèm nghe a nói nữa. Đem hết nước mắt với nước mũi bôi lên áo a. Tự mình leo lên giường quay lưng về phía a ngủ, k thèm nghe a nói.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Sáng sớm mở mắt đã k thấy cô đâu, a lo lắng gọi cô. Cô nghe thấy nhưng k trả lời, ngồi thẫn thờ ở vườn sau nhà. A sốt ruột ngay cả dép cũng k đi lao ra tìm cô. Thấy cô ngồi đó mà k lên tiếng làm a giận nhưng k nỡ mắng.

Hôm nay là ngày cuối, a muốn dành trọn cả ngày cho cô nhưng nhìn thấy dáng vẻ này thi cảm thấy tội lỗi chồng chất.

"Bà xã sao vậy e, có chịu à"

Cô k nói j chỉ lẳng lặng ôm a thật chặt. Cô chỉ ước là thời gian đừng trôi nữa, cứ để a với cô bên nhau thế này thôi.

A thật sự rất lo cho cô, dạo này cô ăn j cũng nôn ra hết chẳng giữ lại j. A đành dụ cô"Bảo bối, e về nhà với ba mẹ nhé, e ở một mình a rất lo, được k"

Cô chỉ lắc đầu. Đây là nhà của cô với a, cô muốn ở nhà riêng của hai người.

"E k có sao hết, e muốn ở nhà. Nếu có việc j thì sẽ nói cho bố mẹ biết a đừng lo. Cứ yên tâm làm nhiệm vụ nhá " cả buổi tối hôm qua và sáng nay cô đã nghĩ rất nhiều và cuối cùng cũng thông suốt.

A là thượng tá- người của dân, phải đặt việc nước lên đầu, cô k thể ích kỉ chỉ nghĩ tới một mình được.

Thấy cô thế này thì a lo lắm. Cô dễ đa sầu đa cảm, k may có ai nói j với cô thì a phải, sao. Ôm a hết buổi sáng, bữa trưa thì a nấu một ít mì Ý. Còn buổi chiều thì sắp đồ cho a, dặn a rất nhiều.

Sáng hôm sau trước khi a đi, bố mẹ hai bên dặn dò một chút rồi đi luôn. Cô k khóc cũng k có nháo chỉ lặng lặng đứng bên mép cửa nhìn a thật lâu. Cô muốn nhớ hết hình ảnh của a.

Khi bố mẹ về hết a bước đến bên cô, ôm cô thật lâu.

"A có đi luôn đâu mà sợ, a sẽ về thăm e mà. Nhớ cũng k được đi thăm a biết k, e chịu khó một chút đừng để con bị j" a rất lo, chưa bao h cô yên lặng thế này.

"E biết rồi, a đừng lo cho e. Nhớ giữ gìn sức khỏe mẹ con e ở nhà mong a về" càng nói mắt cô càng đỏ nhưng cố nén k khóc. Cô biết a rất thương và lo cho cô nhiều.

Thấy tiểu Phong- cấp dưới làm nhiệm vụ lái xe của a đến bịn rịn đẩy a vào xe.

Trong nhưng ngày k có a, cô dậy sớm đi dạo,7h thì đi dạy 5h chiều về nhà. Cô thường đi vòng qua chợ mua đồ về nấu, sau đó thì ngồi nói chuyện với con dọn dẹp rồi chăm sóc hoa trước cửa nhà.

Thoáng cái hôm nay đã là tối thứ sáu. Cô mong chờ a về dù biết là hai tuần mới về. Cô úp mặt xuống gối khóc, cô rất nhớ a muốn gọi điện nhưng sợ a đang làm nhiệm vụ. Càng nghĩ cang nhớ chồng.

Còn a thì mới cãi nhau với chính ủy, viết đơn mãi mới được chấp nhận nghỉ thêm ngày thứ bảy với lí do là vợ có thai. Vốn đã sắp xếp xe cho a về sáng thứ bảy nhưng a lại nhớ cô quá lấy xe về ngay trong đêm.

Về đến nhà đã là 11h27" a nhẹ nhàng mở cửa thì nghe thấy tiếng khóc nhỏ. Lo quá a lao luôn vào phòng thấy cô úp mặt xuống gối khóc.

A chạy vào ôm cô, hôn nhẹ lên trán"Sao vậy e, khó chịu à, ngoan nói a nghe"

Cô thì thấy a, ngạc nhiên quên cả khóc.

"Sao a lại về bây h. E rất nhớ a nha...ô ô ô"

"Nói a nghe sao e lại khóc"a thấy xót cô vô cùng. Mới có tuần mà cô gầy đi k ít.

"E rất nhớ a, khó chịu lắm bé cưng cứ phá e, với lại với lại...." Cô ngập ngừng k nói tiếp.

"E nói tiếp đi " a lo lắng giục cô nói

"e thèm dưa chua, thèm há cảo, thèm cả cháo trứng muối nữa" cô ngại đến đỏ mặt. Món ăn rất bình thường nhưng cô lại thèm đến khó chịu. Cô k dám ra đường muộn thế này, cô lo cho e bé.

Ra là vậy. Đúng là cục cưng của a, a rất vui khi thấy cô thèm đồ ăn, hôn nhẹ lên hai má phiếm hồng nói"Được rồi ở nhà chờ a về, a đi mua cho e, e dạy rửa lại mặt mũi đi"

A đang định đi thì cô níu lại "Sao vậy bà xã,e muốn ăn thêm j à"

Cô lắc đầu"E k thèm nữa, a đừng đi khuya rồi. A đi tắm rồi ngủ đi. E hết thèm rồi " nói thì nói thế nhưng cô thèm thật. Chắc a đi làm rất mệt lại còn về h này, thà nhịn một chút còn hơn bắt tội a.

"K sao, e k thèm thì a thèm. A đi mua rất nhanh sẽ về" dứt lời a chạy như bay ra cửa.

Cô rửa mặt xong thì chuẩn bị nước cho a tắm. Vừa ra khỏi phòng ngủ thì thấy a đang bỏ đồ ăn ra khỏi hộp. A đi rất nhanh chỉ sợ cô đói, cô khó chịu.

"A về rồi à, a đi tắm đi rồi ăn." Mắt nhìn thấy đồ ăn sắng long lanh. "E đợi a, nhanh đi tắm k cảm bây h" cô nóng lòng giục a.

"E ăn trước đi, k cần đợi a" thấy cô rãi sắp rỏ cũng k nỡ để cô chờ.

Lúc a đi ra thì thấy cô quật cường mím môi nhìn đồ ăn, tay nắm chặt. Chắc cô thèm lắm.

A vớ lấy đũa dút ngay cho cô miếng há cảo vào miệng, trông cô thế này thật tội.

Cô ăn rất thỏa mãn, khoé môi cô khẽ cười làm a rất hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19

Lúc a với cô ăn xong đã giữa đêm rồi. A nhanh chóng dọn đồ rồi ôm cô đi ngủ. Nhìn gương mặt cô thỏa mãn khi ăn no rồi lăn luôn ra ngủ, thật là.

Trông cô gầy đi cũng k ít làm a xót vô cùng. A đang ngủ thì thấy có j đấy đang cắn mặt a. Mở mắt ra thì thấy cô nhồi chõm chệ lên người mình từ bao h.

Cô có thói quen dậy sớm nên sáng dậy thấy a còn đang ngủ thì giận dỗi vô cớ, quyết k cho a ngủ nhưng k nỡ gọi nên đành phá.

Cô nằm trên người a, hôn khắp mặt tay thì nghịch vạt áo ngủ, thật là.... Thấy a mở mắt cô dật mình tay ở chỗ vạt áo có trượt vào cái chỗ k nên trượt. Ngay lập tức mắt a đỏ ngầu, chỗ đó cũng lập thành tại lều rồi.

"Bà xã, e xuống ngay k a làm thịt e bây h" giọng a bị đè nén nghe thật khổ sở.

"K xuống, e thick ngồi trên người a co" biết là k xuống sẽ bị ăn thịt nhưng cô vẫn cứ ngồi với lại nhìn a bị đè nén tới đỏ cả mặt là cô xót quá.

"A k cần nhịn đâu, e giúp a mà"

"E xuống ngay, có biết mình đang đùa với lửa k. Trong bụng e có bảo bối k nên nghịch như vậy. Xuống nào" dứt lời a đưa tay đỡ cô xuống

"K xuống. Bảo bối rất khẻo với lại bây h là tháng thứ tư nên...k có ảnh hưởng tới con đâu, ông xã à" nói xong mà mặt cô đỏ bưng lên. Cô đang tự trách mình từ lúc nào mặt lại dày thế.

A nghe xong mà chưa tin. Đến lúc tiêu hoá xong thì ngay lập tức đè cô xuống làm làm làm.

A thật là xấu nha. Vừa rồi nói cái j mà ảnh hưởng tới con mà h thì như kiểu chưa được làm cái đó bao h. Đã vậy còn cho cả hai miệng của cô ăn tinh dịch tận bốn lần nữa chứ. Ngại quá.

H thì hay rồi a ở nhà cô chẳng phải làm j còn sai bảo a như người hầu. A k trách chỉ hôn cô rồi đi làm luôn. Cô đang định đi mua đồ để nấu bữa trưa thì ba mẹ gọi về ăn cơm.

Lâu rồi cô chưa về thăm bố mẹ nên đồng ý luôn. Sức khẻo của ba Trần thì yếu dần đi trông mà cô thấy oán mình khinh khủng. Về đến nhà đã xàm tối, cô quyết định lôi a đi ăn trực tại nhà bố mẹ chồng. Ba mẹ trách cô k có hay tới chơi.

Cô quyết định hai ngày sẽ về nhà bố mẹ một lần. Hai nhà sẽ so le nhau.

H cô mới để ý a dạo này gầy đi k ít. Hỏi thì biết trong bộ đội dạo này rất nhiều vụ trọng án chưa được giải quyết. Đúng là a thật vất vả nhưng suy nghĩ ấy chẳng tồn tại được bao lâu.

"A tránh ra, sao a bảo lo cho con mà thế này à" cô phồng mang lên nói. Cố hết sức mà vẫn k đẩy được con sói hoang này ra khỏi người cô. Đành thở dài ai oán.

"E nói cục cưng k sao mà. Ngoan nào, chỉ hai lần thôi được k" a đành nhượng bộ.

"K, a tránh ra nhanh. A đè bẹp con của e rồi nặng quá"

"Ngoan hai lần thôi, a hứa sau hai lần thì e muốn j thì tuỳ e"

"k thương lượng j hết"a đè nặng quá. Mệt thật đấy mà a k có nghe j hết.

"Bà xã à"

"Một lần, chỉ một lần k hơn k kém" cô đành kì kèo với a về cái chuyện....

"Một lần sao a đủ no, Uyển Uyển"

"Thế thì thôi, e đi ngủ đây"

"Được, một thì một"nhưng người tính đâu bằng trời tính. K chỉ là một mà là ba đó. Đã vậy a còn để cô ngồi trên để....a bảo thế thì mới k đè con. Thật hết cách với a.

Nói j thì nói cô cũng k có trách a. A cũng nhẹ nhang mà. Cô cảm thấy mình thật biến thái quá độ rồi.

Suy nghĩ miên man rồi cô ngủ lúc nào cũng k hay. A lắc đầu thay cô. Ban đầu thấy cô suy nghĩ nghiêm túc chỉ được một khác rồi tự động lăn vào người a ngủ.

Đây mới đúng là bà xã của a rồi. Suy nghĩ kĩ thì a cũng hơi quá, sáng mới làm xong tối lại muốn tiếp. Sau này a phải kiểm soát tốt hơn dục vọng của mình mới được. K nên nghĩ nhiều. Hôn lên trán cô rồi a cũng đi ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20

Thời gian thấm thoát trôi qua, bây h đã là tháng thứ sáu từ khi cô mang thai. Bây h thì bất cứ thứ j cô đều ăn uống được hết. Nhưng dạo này cô hay bị trướng ngực rất đau. A luôn phải mát xa ngực cho cô.

"Bà xã e có sướng k, ông xã e mỏi rừ cả tay. E chỉ cần hôn a cái là a hết mệt."

"Nếu a mệt thì thôi k cần, e đi nhờ người khác cũng được. K mượn a làm"cô đốp ngay lại câu làm a cứng cả miệng.

"E làm sao có thể nhờ người khác, a để làm j. Ngàn vạn lần e k được nhờ người khác cái việc này. K tốt nhất sau này đừng có nhờ ai cái j hết" càng nghĩ thì a thấy càng tức.

Nói thật chứ cái chuyện này thì người được lợi là chính a. Lắm lúc a còn véo véo ngực cô, ngón trỏ còn gẩy gẩy nhị hoa cho nó cứng lên đặc biệt là sáng nay a... A một phát lấy tay túm ngực cô bỏ vào mồm cắn làm ngực cô tê dại luôn.

H đã làm cuối tháng thứ 6 mà cô mang thai, k thấy a về làm cô lo lắng. A chưa bao h thất hứa với cô, k thể ngồi yên cô chạy tới nhà bố mẹ chồng thì thấy mẹ ôm bố khóc nức nở, còn loáng thoáng nghe được là a bị thương ở ngực bị đạn bắn trúng.

K thể nào, a là thượng tá sao dễ dàng bị thương như vậy. A đã hứa với cô là k để mình bị thương,sao lại như vậy.

"Uyển Uyển con về nhà nghỉ ngơi đi cho khỏe, Thừa Thiên bố mẹ sẽ chăm sóc chu đáo" mẹ Lục vừa khóc vừa khuyên con dâu.

"Mẹ ơi con muốn nhìn a ấy thôi, một chút cũng được. Con rất nhớ a ấy" hai vai cô đã run lên nhưng cô k có khóc. Cô ôm lấy bụng tự an ủi mình và con.

Cô theo chân bố mẹ tới bệnh viện. Nhìn thấy a sắc mặt nhợt nhạt, hơi thở yếu ớt cô đã bật khóc thành tiếng. Sau một hồi cô lấy điện thoại báo cho ba mẹ mình biết tình trạng của a, mẹ an ủi khuyên cô nên giữ vững tinh thần.

Sau hơn ba ngày hôn mê, a mới tỉnh lại. Cô mừng quá chỉ biết đứng yên tại chỗ lặng lẽ rơi nước mắt nhìn a.

"Bà xã lại đây với a. Cho a ôm một lúc nào, a thực sự rất nhớ e" a cố gắng dịch người sang một bên để ôm cô.

Cô nhẹ nhàng bước tới để a ôm. Được một lúc do tác dụng của thuốc nên a ngủ rất nhanh. Bác sĩ gọi a ra ngoài dặn dò cô rất kĩ không được cho a vận động mạnh. Ngày mai dù thế nào cũng không cho a xuống giường, vệ sinh cũng tại giường do viên đạn ảnh hưởng tới các dây khác không thể lơ là được.

Còn cái con người nào đó biết rõ là vậy còn k an phận. Sáng sớm hôm sau mới banh mắt ra đã

"Uyển Uyển giúp a đi, a muốn đi tiểu" đã vậy a còn nằm ưỡn người cho cô thấy rõ cái thứ kia đang biểu tình. Cô k thể thuê người khác chăm lo cho a cái này được, a là chồng cô cái j của a cũng là của cô kể cái "tiểu Thừa Thiên"kia.

Thở dài cô bước chầm chậm tới chỗ a, ngại ngùng kéo quần a xuống để bô vào chỗ đó cho a tự giải quyết còn mình thì quay mặt đi. Đã làm vậy nhưng a kiên quyết bắt cô quay lại, cầm vào điều chỉnh hướng cho a đi.

A giải quyết xong thì cô định kéo quần a lên nhưng lại nghe thấy a nói khiến cô chết k có chỗ chôn thân

"Bà xã, e lấy tay giúp a nhanh lên. A rất khó chịu, bà xã" mắt a đã đỏ xọng, giọng cũng khàn khàn đi.

"Anh đúng thật là. A đang bị thương mà còn nghĩ đến cái kia... A đúng là k biết ngượng mà. Đồ sói già"cô phụng phịu mắng. A bị thương đó.

"E giúp a nhanh lên"a dục cô

Cô đành cắn răng dùng tay giúp a. Nhìn cái trắng trắng trong bô nước tiểu mà cô thấy ngượng kinh khủng. Còn a được giải quyết cả hai thứ sung sướng ôm cô tặng thêm cho cô cái hôn. Cô kệ a, trong đầu đang nghĩ phải đổ cái bô trước khi bị người khác nhìn thấy k cô sống sẽ k dám ngẩng đầu lên nhìn ai.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 21

Vì là bộ đội đặc chủng nên thân thủ của a rất tốt, vết thương như vậy mà a nằm viện có hai tuần. Khoảng thời gian này k phải là dài nhưng đối với cô rất mệt mỏi. Là phụ nữ có thai trong những tháng cuối đi lại rất vất vả xong lại gặp phải đúng cái con sói này làm phiền khiến cô rất bực.

Nhiều lúc cô nghĩ đến khi nghe tin a bị đâm mà h cô vẫn còn sợ. Tình yêu của cô với a chỉ trong vòng mấy tháng đã cưới nhưng khi lấy rồi thì tình cảm ngày càng to lên. A chăm sóc, lo lắng cho cô,bao dung nữa sao cô lại k yêu cho được. Dù trong thời nào mà có người đàn ông như vậy đều là quý.

"Uyển Uyển chúng ta về nhà thôi, sao e ngồi ngẩn ra vậy" a đang xếp đồ thì thấy cô yên quá. Đừng trách cô nghĩ liên thiên vì cô từ lúc mang thai đã thích suy nghĩ vu vơ.

"K có j đâu mình về thôi ông xã." Cô quay lại thơm vào má a cái thật kêu rồi đi làm thủ tục xuất viện.

Lúc ra đến cửa cô mới nhớ hình như ngày siêu âm cục cưng là ngày hôm xưa. Thật là cô bất cẩn quên cả ngày siêu âm của con.

"Thừa Thiên hay a về trước nhé, e đi siêu âm rồi về luôn" thấy a mệt cô cũng k có ép.

"K a muốn xem con, lần trước bận a k về được" a rất muốn xem bé cưng. Ba tháng đầu cô có đi nhưng chỉ dám hỏi con có khỏe k hay thôi chứ những thứ khác cô cũng chẳng nghe thấy j.

Bác sĩ nói và dặn với cô một số thứ"Hai đứa trẻ rất ổn nhưng cháu cần ăn nhiều hơn cho e bé khoẻ, nên đi tản bộ cho khi sinh dễ hơn"

"Vâng cảm ơn bác sĩ"a là người đầu tiên tiêu hoá xong lời của bác sĩ. Thì ra không phải là một mà là có tận hai đứa bé thảo nào cô ăn ít mà bụng vẫn to hơn người bình thường. Chưa thấy ai như vợ chồng nhà này có thai hơn sáu tháng mới biết trong bụng có mấy đứa trẻ.

Về đến nhà cô xao hứng quá lập tức gọi điện cho hai bố mẹ biết. Mẹ chồng sướng quá đặt luôn vé máy bay về trong đêm còn mẹ vợ thì k có chuyến bay nên đặt vé tàu đi luôn. A thì k còn j để sướng hơn, cô làm cái j cũng tranh sợ ảnh hưởng tới bé cưng.

Sáng hôm sau vùa mới 5h thì chuông điện thoại đã reo inh ỏi, thấy cô nheo mắt a ngay lập tức cầm điện thoại phi ra cửa nghe. Thì ra là hai bên bố mẹ tới nơi kêu a ra đón.

Mọi người về hết đến nhà mà thấy cô vẫn ngủ nên ai cũng vui vì cô ngủ ngon. Khi cô vừa mở mắt thì bị hỏi dồn dập có khỏe k, có thèm ăn j k, có thoải mái k, bố mẹ còn rủ cô về nhà ở chung với bố mẹ.

Thấy gương mặt nhăn như táo tầu của cô a đành giải vây giúp. Hôm nay nhà a vô cùng náo nhiệt vì có thêm cả đồng đội của a thăm a.

Cô bỗng phát hiện a k bao h cười với đồng đội còn đối với bố mẹ thì nhã nhặn, với cô thì khỏi phải nói-a mặt dày vô đối. Ví dụ như đêm nay

"A đi ra ngoài ngủ cái con sói già này" cô bực mình cần gối của a đáp ra khỏi phòng ngủ. Cô vừa mới đặt lưng xuống thì a dấn lại sờ với mó. Thật bực mình.

"Thôi mà, đừng có đuổi a tội lắm. E xem ông xã e bị thương h vẫn còn đau đấy." A làm lơ cái gối khổ thân đang lăn lóc ở phòng khách. Tiếp tục dụ dỗ cô

"K phải bác sĩ bảo nên vận động sao, e cho a vào đi. A còn phải xem e có cần j thì sai a luôn" h thì a thật sự bỏ luôn bản mặt của thượng tá. Nếu đám lính mà nhìn thấy

a như thế này thì có đánh chết cũng k tin.

"Kệ a" nói xong cô quay lại giường ngủ nhưng k có đóng cửa. Biết là cô cho vào ngủ nên a đủng đỉnh đi lấy gối.

Đến giữa đem cô giật mình dạy thì thấy a ngủ ngon lành bên cạnh mà tự dưng giận dỗi. Cô mang thai con của a, khó chịu khó ngủ mà a nằm bên cạnh ngủ yên bình. Mọi lầm chỉ cần cô trở mình là a đã dậy đắp lại chăn hay chỉnh lại tư thế ngủ của cô mà h thì a chẳng có phản ứng. A thật đáng ghét.

Giác quan của a rất nhạy bén nhưng do bị thương, chăm cô cả ngày, tiếp bố mẹ đồng đội nên rất mệt. A lại còn day dưa với cô cả buổi tối nên vô cùng mệt. A mà đọc được suy nghĩ của cô thì chác k cần đến thuốc độc sẽ chết luôn tại chỗ mất. Có được cái suy nghĩ quá logic này thì chỉ có cô thôi, k thể nhầm lẫn với ai được.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Sáng hôm sau dậy, a thấy cô ngồi bên yên cạnh. A có chút ngạc nhiên.

"Sao vậy, e khó chịu ở đâu hả" a xoay xoay người cô xem có bị sao k.

"E k sao hết chỉ có chút bực mình thôi"cô là người có j nói đấy. Cô bực bội, khó chịu trong lòng nên nói thẳng. Mới mở mắt ra chưa tới 5 phút thì điện thoại của a reo. Cô bắt máy thì có tiếng con gái nói chuyện lại còn k tin a có vợ. Đã vậy còn gọi a rất thân mật là a Thiên.

Cô k hề có ý tứ nghi ngờ a nhưng thật sự cô vô cùng khó chịu trong lòng. Cô k muốn a tiếp xúc với phái nữ.

"Nào, vợ nói cho a nghe xem. Vợ khó chịu a cũng khó chịu." A ôm cô vào lòng thủ thỉ vào tai.

Cô k lằng nhằng nhiều trực tiếp vươn tay cầm điện thoại của a cho a xem.

"Đấy tự mình a xem đi. Sáng sớm đã có phụ nữ gọi, e nói là vợ a cô gái ấy còn k tin nữa. A nói xem e còn dám gặp ai nữa" cô vừa nói vừa xụ mặt xuống.

A nhìn vào cuộc gọi đến có chút kinh ngạc. Người gọi cho a chính là học muội kém a hai tuổi và suốt những năm cấp ba cô ấy đã theo đuổi a. A và vị học muội này lần liên lạc cuối cùng là khoảng một năm trước.

"Cô ấy là Linh Nhi học muội của a, ừm... Cô ấy đã từng theo đuổi a..."

"A còn nói...a tức chết mà" a mới là người tức mới đúng. Chưa nói xong cô đã nhảy vào họng ngồi rồi.

"A còn chưa nói hết mà. A đối với cô ấy k có j cả. Linh Nhi chỉ là học muội k hơn k kém thôi".

"Thật, a k có lừa e chứ, a lại gọi người ta thân mật thế mà" cô ngước đôi mắt ngấn nước lên nhìn a, giống như a là tội phạm vậy.

"Thật mà, a k có lừa e đâu" phụ nữ mà mỗi khi ghen thì k còn biết nói j hết. Mỗi một thứ rất nhỏ cũng bị soi và đưa ra làm bằng chứng. Đặc biệt là đối với phụ nữ trong giai đoạn nhạy cảm này cần có sự an toàn, bảo vệ từ người yêu.

A cảm thấy thật may mắn vì cô thành thật. Nếu cô k nói cho a biết mà cứ giữ trong lòng thì to chuyện thật rồi.

Sau khi chuyện này cả hai bên đều rõ thì a cầm máy gọi điện lại. "Linh Nhi có chuyện j mà e tìm a vậy"

"A Thiên e có chút vấn đè cần a giúp, thực xin lỗi vì làm phiền a nhưng một mình e k biết giải quyết sao hết"

"Được rồi, buổi chiều gặp nhau ở quán cafe đối diện công viên VZ" a đã hứa sẽ giúp Linh Nhi khi gặp khó khăn nên k thể k giúp.

Buổi tối, cô định tìm a đi bộ nhưng lại k thấy a đâu. Cô thay một bộ váy bầu, khoá cửa nhà đi đến phía công viên đối diện nhà. Đi đến chỗ gần bờ hồ cô thấy a nhưng chưa kịp gọi thì cô sững sờ

"E định làm j với đứa trẻ này" Thừa Thiên hỏi.

"E sẽ phá thai, mới có hai tháng thôi dù sao thì anh ấy cũng có vợ rồi." Linh Nhi lau nước mắt.

"E đừng phá dù j thì nó cũng là đứa trẻ vô tội. Còn về phần gia đình đó a sẽ giải quyết ".

A làm cho con người ta có e bé, kêu cô ấy k phá thai, a sẽ giải quyết về phía gia đình. Tại sao là vậy. A nói a yêu cô, thương cô mà hay h cô xấu a hết thương cô rồi. Có khi nào cô gái đó là người gọi trưa nay vì giọng rất giống. Do cô đứng ở xa nên nghe chỉ được ý chính, k thể trách độc cô được. Nước mắt thi nhau chảy xuống, cứ nghĩ a k cần cô thì lòng cô quặn đau.

Cô k thể nghe thêm, quay đầu đi về nhà. Cô là một cô gái độc lập, suy nghĩ rất chọn vẹn và quả quyết. Nếu a muốn giữ đứa bé của cô gái đó và đã hứa sẽ giải quyết chuyện gia đình thì chắc chắn a k còn yêu cô.

Cô k thể để con mình sống trong cảnh gia đình mà cha k thương. Cô quay về nhà leo lên giường ép mình ngủ vì cô k thể ngược đãi con mình. Chuyện này đối với cô thật sự cô k thể ngờ.

Sáng sớm a đã thay đồ chuẩn bị lai Linh Nhi đến nhà người đàn ông kia thì cô cũng tỉnh dậy. Cô k nói cũng k thông báo j với a hết, một mình đi lên xin giấy li hôn. Cô chuẩn bị hết đồ và kí tên vào giấy li hôn cùng với để lại bức thư.

Cô tin mình có thể nuôi được con mình. A k cần con thì cô cũng k ép. Để cho nước mắt trôi ngược vào tim, cô đau lòng kéo va li đi. Có lẽ là quá đường đột bởi cô k đủ can đảm để nghe a nói rằng mình đã có đứa bé với người khác.

Cô cũng chưa thông báo với hai bên bố mẹ bởi chắc a sẽ có lí do thôi, cô ngồi trên taxi thì gọi điện cho bố mẹ k ngừng xin lỗi. Có lẽ lỗi là tại cô, tại cô k thể dùng tình yêu của mình để giữ a

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23

Cô thuê một phòng ở khách sạn một hôm để tìm phòng. A về đến nhà thì thấy nhà tối om, bật điện gọi cô những k có ai thưa. Cảm thấy có j k đúng nhưng a cũng k có phát hiện ra. A mở tủ lấy quần áo đi tắm thì k thấy đồ của cô đâu, lo lắng sợ hãi đan xen nhau.

A nhìn thấy giấy li hôn có chữ kí của cô mà cảm thấy sững sờ. A vẫn chưa hiểu được chuyện j đang xảy ra. Thấy có bức thư bên cạnh a mở ra xem.

"e k sao cả. Thật đấy. Việc e chuyển đồ cùng với chuyện li hôn với a là sự thật. E sẽ k dây dưa j với a hết, trước hết xin a đừng nói j cho bố mẹ biết để một thời gian nữa nói thì sẽ hay hơn. Còn con e sẽ chăm sóc tốt, e k đủ can đảm để chúc cho a hạnh phúc với cô gái đó nhưng e sẽ k làm a khó xử giữa người a yêu và gia đình. E chưa bao h hối hận vì yêu a. A hãy trân trọng cuộc sống có cô gái ấy. Đừng ép cô ấy bỏ đứa nhỏ. E k hận a".

Tại sao lại vậy. Đứa nhỏ,người a yêu, li hôn chuyện j đang xảy ra. A rút điện thoại gọi cho cô nhưng cô k có bắt máy, cô chỉ để lại tin nhắn

"Đừng làm phiền e nữa, a có cuộc sống riêng của mình e cũng vậy. Quết định của e sẽ làm cả hai k phải sống trong sự giả tạo. Cảm ơn a vì thời gian qua

" cô gửi xong tin nhắn thì lấy sim ra bẻ. Cô k dám nhắn tiếp nếu k cô sẽ k tự chủ chạy về phía a.

Còn a thì lo lắng vô cùng, gọi điện nhắn tin đều k gửi được. A gọi điện về nhà bố mẹ vợ hỏi thăm nhưng cô k về đó. A đành gọi điện cho bố mẹ mình nhờ người quen tìm giúp.

Tại sao cô lại làm như vậy. Cuộc sống của a đã quen có bóng dáng của cô rồi. Ở trong nhà mình mà cứ như ở trong tù.

Đã hai tháng trôi qua nhưng vẫn k có tin tức j của cô. Chuyện của Linh Nhi thì cô đã bay về Hàn để sống cuộc sống mới.

Cô thuê một căn phòng trên lầu hai ở nông thôn trong thành phố, xung quanh k có đô thị hay đóng quân.

Cô dạy thêm cho tụi trẻ và quản lí sách cho một thư viên tiền kiếm được cũng chỉ đủ qua ngày. Có nhiều lúc cô rất sợ, lần đầu có e bé, lần đầu xa a.

Cô thà rằng mình sẽ khó chịu, đau khổ còn hơn là để a sống k hạnh phúc. Đã tự bảo mình rằng phải sống tốt, a đã được sống bên người mình thương đã được hạnh phúc sao cô còn lưu luyến.

A thì như cái xác k hồn. Người gầy lúc nào cũng tỏa ra sát khí. A sắp điên rồi k có cô a đã biến thành người khác. Mỗi khi được nghỉ a đều đi khắp nơi tìm cô. Sao cô bỏ a đi, a nhớ cô và con nữa.

Giống như mọi ngày cô khoá cửa phòng chuẩn bị đi dạy. Cô bước rất cẩn thận nhưng bỗng nhiên bị chuột rút ngay lập tức cô ngã cầu thang. Ở dưới đã có thứ j đó chảy ra hoảng loạn sợ hãi tới tột cùng. Cô rất đau. Cô đã cố gọi nhưng đây là nông thôn mọi người ra đồng rất sớm. Điện thoại của cô bị văng ra chỗ xa.

Cô cố lết, tay run run tìm danh bạ. Cô k biết mình gọi cho ai nhưng cô k chịu nổi. Thấy được kết nối cô dùng hết sức nói

"Làm ơn cứu con tôi làm ơn. Tôi ở khu nam thượng thành phố A....." Aaaaaaa rất đau cô sắp chết rồi.

A thì vui sướng khi thấy cô gọi nhưng nghe cô nói thì mặt tím tái. K quản đây là cuộc họp với cán bộ nước ngoài a phi xe đi tìm cô. Trên đường a chỉ cầu khẩn cho mẹ con cô được bình an.

Đến nơi a như chết chôn tại chỗ. Bảo bối cục cưng của a đang nằm trên vũng máu với hơi thở yếu. Khuôn mặt cô tái nhợt vì đau đớn, hai tay ôm bụng. Cô k dám tưởng tượng nếu hai con xảy ra chuyện j thì sẽ ra sao.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

A chạy tới hôn tới tấp lên mặt cô, trấn an, hai tay a run run bế cô lên xe. A sai tiểu Trần lái xe nhanh hết mức có thể.

"Làm ơn cứu con, a hãy bảo vệ con giữ con lại " cô k dám chắc mình có thể sống hay k, cô rất lo. Tình mẫu tử trỗi dậy cô muốn bảo vệ hai cục cưng bằng cả tính mạng mình. Bỗng nhớ ra j đó cô cố gắng nói

"Hứa với e nếu e k còn thì a sẽ chăm sóc tốt con, a k được thiên vị đứa trẻ đó. Mong a nể tình e làm vợ đừng phân biệt chúng.... A,a nếu a k muốn nuôi dưỡng con thì có thể đem cho ba mẹ e nuôi" cang nghĩ lại càng xót. Có ai lại mặt dày như cô đã hứa k liên quan j tới a h lại còn đòi nếu a chăm sóc tụi nhỏ phải công bằng với con.

Nước mắt k kìm được rơi lạc chã.

"Xin lỗi vì e k giữ lời hứa đã làm phiền a. Giúp e giữ đứa trẻ, nếu a nuôi chúng thì đừng để vợ a mắng con e....giữ lại con....chúc hạnh...."

"Uyển Uyển e đừng nói nữa. Giữ sức đi. Nếu e có chuyện j a sẽ đánh con". H thì a khóc thật rồi. Nhìn vợ mình đau đớn, trước khi sinh con lại nghĩ cái chuyện này, thử hỏi xem trên đời còn ai xót xa hơn k.

Đến bệnh viện cô một mực đòi sinh thường. Sinh thường tốt cho bảo bối hơn nhưng trong tình trạng này sinh thường sẽ nguy hiểm cho cô.

Khi cô được chuyển vào phong sinh thì Thừa Thiên gọi điện cho bố mẹ thông báo. Ở ngoài phòng sinh mặt a trắng bệch, vệt nước mắt còn chưa khô khổ sở nghe cô kêu la. Cô đau a cũng đau.

Đang lo lắng bác sĩ ra bảo a phải chọn lựa giữa vợ và hai đứa con. Đau đớn đến tim gan a chọn giữ vợ lại, còn bên trong cô cầu xin bác sĩ giữ lại con. Do cô sống chết giữ lại von nên bác sĩ k còn lựa chọn khác ngoài kêu cô lấy sức rặn.

Cô k chịu được nữa. Đến khi nghe thấy bác sĩ nói bảo bối của mình an toàn, một gái một trai khỏe mạnh thì cô cũng thở hắt mất đi cảm giác. Trước khi

ngất đi cô nhìn thấy a cùng các con, cô cảm thấy thỏa mãn vì làm trọn lời thề yêu nhau đến lúc chết cũng k buông. Cô k phụ a.

Còn a thì như chết đứng khi thấy y tá bế con ra. K vợ a đâu, Uyển Uyển của a. Bác sĩ kêu a vào gặp vợ, a cố bước thật nhanh tới chỗ cô. Nhìn cô trắng bệch, tim đập rất yếu ót.

Bố mẹ hai bên tới nơi thì thấy cháu vui típ cả mắt nhưng nghe tin con dâu thì mọi ý vui biến tan. Khoảng mười phút sau cô tỉnh lại một chút cầu xin bác sĩ cho gặp con.

Cô dùng hết sức bồng con lên, cho các con uống sữa mẹ. H thì cô đã thỏa mãn rồi, chỉ khoảng mấy phút sau nhịp tim yếu dần, yếu dần và ngừng đập.

"K, bà xã e tỉnh lại đi. E thể thể bỏ lại a với con, làm ơn làm ơn mà. Cứu cô ấy đi. Cầu xin mọi người cứu lấy vợ tôi" a như gào thét, hai tay bế con mà sắp rơi. Hai bên bố mẹ thấy vậy vội bế cháu dỗ, nước mắt của mọi người ở đó chứng kiến như chảy thành suối.

A vô lực dựa vào tường, nhìn hai đứa con mà thấy đau lòng. A hối hận vì mình đã giúp Linh Nhi, hối hận vì phải giải thích tất cả cho cô rồi đi. Sau hơn hai h cấp cứu, bác sĩ bảo trong 4 ngày tới nếu cô k tỉnh lại thì nên chuẩn bị tinh thần rằng cô sẽ chết bất cứ lúc nào sau bốn ngày.

Trong suốt ba ngày qua, k một giây phút nào a rời xa cô. Mặc dù hôn mê nhưng tuyến sữa của cô vẫn chảy vì vậy bổ qa mọi lời khuyên a vẫn cho hai bảo bảo uống sữa cô. Nhìn hai bảo bối mà a k khỏi xót xa, chúng là kết tinh tình yêu giữa hai người còn cô là mạng sống của a.

"Ngoan nào, bảo bối đừng khóc các con làm ồn mẹ đấy" a hôn nhẹ lên má hai con, hai tay bồng hai đứa khẽ lắc lư.

Hình ảnh người chồng mặc quân trang trên tay bế hai đứa trẻ giống nhau y đúc cùng với hình ảnh người vợ nằm trên giường bênh k còn lạ j với các y tá và bác sĩ trong bệnh viện.

"Bà xã dậy đi e. A rất nhớ e, cần e con cũng cần e nữa" hầu như h nào a cũng nói vậy. Còn nốt ngày mai nữa nếu cô k tỉnh lại thì a cũng k biết mình phải làm sao.

"Được nếu e muốn li hôn thì e tỉnh lại mình sẽ làm thủ tục. Chỉ cần e tỉnh lại thôi" h thì a thực tuyệt vọng. Niềm hi vọng của a ngày càng bé đi. Ngồi bên giường nhìn cô nằm đó, hai con nằm bên cạnh thì k khỏi xót xa. Nước mắt lặng lẽ rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

"A thật sự muốn li hôn lần nữa à, khụ khụ..."cô nói khẽ. Thật ra là cô tỉnh lại được một lúc nhưng k nỡ làm dán đoạn những suy nghĩ của a. Nhưng khi nhìn thấy nước mắt a rơi thì k thể tiếp tục được.

"Bà xã e tỉnh rồi à, e có ổn k, có khó chịu ở đâu k, ngoan a gọi bác sĩ" cô chưa kịp trả lời thì đã k thấy a đâu. Chả mấy chốc trong phòng có rất nhiều người, do đông quá nên làm ồn khiến hai bé cưng dậy.

Ông bà Lục thấy con dâu tỉnh lại thì vui mừng khôn xiết, cứ nghĩ tới cảnh tượng con trai mình khổ sở nuôi hai đứa cháu cưng, mất đi con dâu ngoan, hai đứa cháu nội k có mẹ thì k khỏi xót xa.

Còn ông bà Trần thấy con gái tỉnh dậy thì khóc như mưa. Cô con gái ông bà luôn tự hào nằm yên đó, là bố mẹ hỏi sao k đau lòng.

Nhanh chóng hồi phục lại tâm trạng, mỗi ông và bế một cháu ra ngoài dỗ. Bác sĩ kiểm tra xong trao đổi về tình trạng thì cũng đóng cửa để lại k gian cho hai vợ chồng.

"Bà xã e có đói k, a đi mua cháo" a lo lắng hỏi.

"Tôi k còn là vợ của a. Chúng ta đã li hôn rồi. Đưa con cho tôi, mong rằng a đừng làm phiền mẹ con tôi" đau. Cô cũng đau lắm chứ những cô k muốn a vì trách nghiệm mà từ bỏ hạnh phúc của mình.

"e nói j vậy. Uyển Uyển e đừng có hiểu lầm, a k có..." A nóng vội muốn giải thích cho cô nghe nhưng lại bị cô cắt ngang.

"A đừng nói nữa,mẹ con chúng tôi k cần a vẫn sống tốt. A nên tốt với cô gái đó, nên yêu thương người đó tốt vào. Cô ấy mang thai nên tâm trạng k được ổn định, a nên cho cô ấy một danh phận." Ai có thể chịu được khi nói như vậy với người mình còn yêu sâu nặng chứ.

A kéo cô vào lòng giải thích rất cả. "Vậy thì sao chứ, dù sao chúng ta đã li hôn rồi. "Cô k muốn nói vậy nhưng sự thật rõ ràng.

"E nói j vậy. A chưa hề kí giấy li hôn. Về nhà với a đi a thật k còn là mình khi thiếu e nữa."

"E e..."

"Làm ơn đi mà. Làm ơn quay về bên a đi mà" a nói giọng có hơi run, a khóc nước mắt lặng lẽ chảy a muốn lấy tay gạt đi như chưa từng có thứ j rơi xuống. Nhưng cô nhanh tay hơn lau nước mắt cho a. A chưa bao h để nước mắt rơi như vậy nhưng trước cô nó cứ rơi.

"Được rồi, đừng khóc nữa. Ông xã e từ khi nào mít ướt vậy" a khóc lòng cô đau khinh khủng.

"E về nhà với a" cô khẽ thủ thỉ vào tai a. Phản ứng của a khiến cô bất ngờ. A đơ ra, cười ngốc, sau đó cười thành tiếng bế cô quay vòng vòng làm cô sợ chết khiếp.

Lúc trước khi bỏ đi cô được a vô cùng cưng chiều h thì về nhà cô k khác j bà chùm cả. Muốn làm cái j thì a từ đau bay ra giành việc. Do rảnh rỗi quá nên bực bội, cô định đi chăm hai bảo bối thì

"E cứ nghỉ ngơi đi, a chăm con cho" a bỏ bát ở đó, rửa tay định đi bế con.

"A cho con bú sữa được hả. A định làm đồ đệ của Ông Thọ hả. Định làm cho cả nước công nhận a là người đàn ông thứ hai có sữa đúng k" cô có chút bực tức. Dù j thì cô cũng là mẹ của chúng mà.

Được chiều ai mà k sướng nhưng cái này thì chịu k nổi.

"Nếu a bình thường như trước kia thì e k giận a nữa, được k. Đây cũng là con của e mà,ông xã" thật k hiểu nổi a. Mặc kệ cấp trên mắng hay đe dọa nhưng a vẫn vất đấy cái đơn xin nghỉ một tháng với lí do vợ và con cần a. Nếu k cho nghỉ là phá hai gia đình quân nhân sẽ bị phạt theo điều lệ.

Thử hỏi xem có ai dám nói thế với cấp trên k chứ. Lính của a còn đang rèn luyện mà a lại kệ về nhà với vợ con trước. Đã thế còn trách chính ủy là lần trước giao quá nhiều việc hại vợ giận trước mặt hàng nghìn lính. Cô cảm thấy chắc sau này k cần đến quân khu của a nữa, chứ k cô mất mặt chết.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Cuộc sống dần đi vào quỹ đạo. Những ngày cùng của tháng được nghỉ thì a bỗng dưng dở chứng.

"Uyển Uyển e có yêu a k, có thương a k" câu nói này a đã nhai đi nhai lại suốt tuần nay rồi. Lúc nào cũng đeo cô.

"A bị sao vậy k thấy e đang thay tã cho con à. A đi ra kia đi." Cô sắp phát điên với a mất thôi.

Suốt bốn ngày a mới nghĩ ra tên cho hai bảo bối. Anh trai tên là Lục Thiên Long còn con gái tên là Lục Thiên Ngọc. Ở nhà thì hay gọi con trai là bối bối còn con gái là bảo bảo.(a thiên vị đó)

Tháng đầu sau khi sinh con thì phải ở cữ, cô cũng vậy vì là giáo viên nên cô biết người xưa bảo nhau sau khi sinh con không được tắm rửa gội đầu. Bố mẹ chồng cũng khuyên như vậy. Nhưng theo cô biết thì như vậy sẽ k tốt cho bé.

"Vợ e cứ nghe theo mẹ đi" a đành khuyên cô. Vừa mẹ nói nhưng cô ậm ừ cho qua, cô không có phản bác nhưng theo tính cách của cô thì cô k nghe.

"K được, như vậy sẽ k tốt đâu. A đừng có nói nữa" cô đang bực mình vì gặp cô bạn hay so đo với mình hồi cấp ba, đại học. Tâm trạng cô k tốt, a còn lảm nhảm.

"Uyển Uyển e còn giận a sao. A đau có chọc e" hôm nay a cảm thấy cô rất lạ. Cô k hay bực tức linh tinh.

"A có rảnh k, tuần sau ý " cô vừa nghe điện thoại xong từ trong phòng con thò đầu ra hỏi.

"Chuyện j e, tuần sau a phải về quân đội rồi. Sao vậy" vừa bạn cô mới gọi thông báo cho cô biết tuần sau lớp cô họp lớp, ba năm mới họp một lần nên k được vắng. Cô k muốn đi nhưng k được, cô muốn a đi cùng.

"Tuần sau lớp e họp lớp. A k đi được thì thôi vậy. Con e sẽ nhờ bố mẹ trông hộ" cô ngậm ngùi nói. A định nói thêm nhưng con khóc thì đã thấy bóng cô trong phòng.

Chiều cô vất con cho a trông, mẹ chồng rủ cô đi mua đồ. Cô tiện đi mua đồ cho buổi họp lớp chung. A thì hậm hực muốn theo vợ đi mua đồ nhưng cô k cho đi. Đành ở nhà vừa bế con vừa than. (người đau mà dễ thương thế<3)

"Uyển Uyển con thử bộ xanh ngọc xem" bà Lục giơ tay đưa bộ đồ cho con dâu. Cô đỏ mặt nói nhỏ

"Mẹ ơi bộ này con k vừa. Ừm ờ cô ơi lấy cho cháu bộ này cỡ ngực to hơn một vòng" thật ngại quá mà

Bà Lục cười cười. Sau khi sinh hai bé rất hay uống sữa mẹ nên ngực cô to lên một cỡ. Trước mặt mẹ chồng nói vậy cô ngượng hận k có chỗ chui mặt vào.

Bộ mẹ chồng chọn hở hai vai cùng phân nửa ngực, khoét sau lộ khe ngực đuôi tới đầu gối. Da cô trắng nên mặc bộ váy màu ngọc bích nên càng xinh hơn. Bà Lục tấm tắc khen con dâu mình xinh. Bà bảo cô đừng thay đồ, để vậy mà mặc về.

Con dâu bà xinh đẹp thế này, bà muốn khoe cho thiên hạ biết bà có cô con dâu này. Mặc dù đã sinh con nhưng dáng cô k nhưng xấu đi mà còn đẹp thêm.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Vừa về đến nhà thì thấy a đang hai tay bế hai đứa, còn mắt thì cứ chăm chăm nhìn điện thoại. K phải đoán cũng biết a đang chờ cô gọi.

Nghe thấy tiếng cửa mở a quay lại. Ngay lập tức mắt a tối sầm lại.

"Bà xã sao e lại ăn mặc thế này ra đường chứ, đấy là cái j chứ trông cứ như vải thừa vậy" nhìn cô xinh đẹp đi ra đường mà a thấy chua khinh khủng.

Cô cũng k rảnh để nói lại a, xoay người cất túi rồi ôm từng đứa đang ngủ về phòng. A ngây ngốc nhìn cô uyển chuyển bế con.

Cô vừa mở cửa phòng ngủ định thay đồ thì bị a ôm cứng ngắt. Hai tay a ôm chặt, miệng thì dò tìm môi cô. Cô bị a hôn cho nhũn người, tay ôm nhẹ cổ a.

"Thừa Thiên buông e ra. E muốn đi tắm...urm k được....urm a." Cô bất lực thều thào với a.

"K được, a hết chịu nổi rồi. Yêu a một lần rồi tắm k a nghẹn chết mất." Giọng a đầy đè nén nói.

Ngay lập tức cô bị ném lên giường. Cô ngóc đầu thì thấy a đang hăng say mút ti cô. Trông a k khác j bối bối và bảo bảo nhưng lực thì mạnh hơn khiến cô tê cả người. Cô thì nằm xụ lơ ở đó tuỳ a làm j thì làm.

"Uyển Uyển, e sinh con xong chỗ này to lên nhiều nhiều" vừa nói a vừa bú mạnh hơn, tay kia nắn mạnh hơn làm sữa từ ngực cô chảy ra. A k tha cho giọt nào mút hết. Âm thanh nghe thôi mà thấy ngượng hết chỗ nói.

Đến lúc tiểu đệ của a tiến vào thì bối bối khóc làm a và cô đang hoạt động sững sờ. Cô đưa tay đẩy a ra

"A đi ra nhanh lên....urm...a...anh ra đi e còn đi bế con...urm...á...á urm...con...dậy bây h" a thật xấu xa thấy vậy còn động thân dưới nhanh hơn hại cô bị khoái cảm đánh úp.

A vẫn k lay chuyển được cô đành bế co vừa đi vừa làm. Mỗi lần a bước khiến tiểu đệ chạm tới nơi gần nhất của cô làm cho cô mơ màng.

Đến nơi a để cô nằm, dặt con lên người cô ấn ti vào miệng nó còn mình dưới thân hoạt động kịch liệt khiến cô hoảng sợ ôm chặt con tránh con rơi. Nói thật là chưa thấy cha mẹ nào vừa cho con bú vừa dây dưa dưới thân mạnh như vậy.

K biết bao lâu thì thấy a bế con đặt bên kia giường, ôm lấy vợ chuyên tâm đánh nhau. A như ăn nhầm vào thuốc khích thích hay sao ấy, nguyên cả đêm k cho cô ngủ chút nào. Phun ra k biết bao nhiêu lần, a làm đến mức hoa huyệt bị sưng k thể vào nữa thì nhét vào mồm cô phun k dưới ba lần.

Sáng mai dậy cô như người k xương vậy. K thể đi chuyển đành nằm bẹp đi trên giường kệ a bế đi tắm, con muốn bú thì a bế con vạch áo cho bú. Cô thì lườm a,tại k còn sức để mắng, giọng cũng bị lạc mất giọng.

Cô đang muốn giết a ngay tại chỗ nhưng lại sợ mình bị ở goá nên thôi. Hai cục cưng vẫn vô tư bú mẹ k biết rằng bố đang làm j dưới thân mẹ. Đáng thương cho cô là ngày hôm sau đỡ đau thì a phải đi gấp.

Chẳng mấy mà đến ngày họp lớp. Sáng sớm cô bế hai con tới nhà mẹ chồng nhờ bà trông hộ. Vì k có a đi cùng nên cô có hơi buồn.

Tới nơi thì Hoành Ly người hay đố kị mọi thứ với cô niềm nở đón tiếp. Mới có nửa tiếng mà cô đã k chịu được,cứ một câu xỉa xói, một câu khoe, lại một câu sao sánh khiến cô rất khó chịu. Lúc ra về cô đang định đón taxi thì Hoành Ly đến đứng cạnh nói

"Rõ ràng khi đi học cậu nổi trội lắm cơ mà. H thì về phải bắt taxi, chồng cậu đâu, haizz h thì họp lớp của vợ k đến thì chán thật" cô đứng bên cạnh mà tức đến sắp khóc. Cô k thích đôi co nên k cãi lại.

"Thôi lên xe bạn trai tớ này, a ơi có tiện đường thì chở bạn e về với. Chồng cậu ấy còn BẬN việc nên..mình đưa cậu ấy về đi" lần này thì cô thực k chịu được nước mắt lặng lẽ trôi. Cô đã nhớ chồng mà còn nói vậy khiến cô k khỏi xót xa.

"K cần đâu. Các cậu cứ về trước đi" cô đẩy tay Hoành Ly ra khỏi tay mình.

"Đúng rồi, vợ tôi thì tôi chở về k cần mấy người quan tâm. K có tôi ở đây mấy người đừng có bắt nạt vợ tôi" a từ xe jeep bước ra, ánh mắt sắc bén liếc những người vừa chế giễu bà xã mình.

"K phải a bảo k có về sao" cô quay người bước nhanh về phía a, sự tủi thân dâng trào. Chạy đến bên a, định ôm a thì a đẩy ra

"Vừa a mới làm nhiệm vụ xong, rất bẩn e k nên ôm"cô thì kiên quyết ôm a cho bằng được nên a cũng k cản đành ôm vợ an ủi.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

A rất tự nhiên ôm vợ xoay lại giới thiệu

"Xin chào, tôi là Lục Thừa Thiên, tôi là quân nhân. Và là chồng của Uyển Uyển. Rất vui khi được gặp mọi người. Dịp khác gặp lại, h hai bảo bối nhà tôi đang quấy đòi mẹ, vợ chồng tôi đi trước" nói xong thì a xoay người ôm cô đi.

Bỏ lại đám người còn lơ mơ chưa hiểu j. Hoành Ly thì đen mặt chồng của Thu Uyển là quân nhân đã vậy quân hàm là thượng tá và có hai con. Trông cô được chồng yêu thương mà k khỏi ghen ghét thêm.

"Sao a bảo k về được mà" vừa ngồi vào xe cô hỏi luôn. Cô phụng phịu hỏi,a biết thừa là cô k muốn đi mà k đi cùng cô.

"Bà xã e k thương a j cả. A vừa mới làm nhiệm vụ xong chưa kịp rửa tay đã phóng luôn xe tới đây với e còn j."

"Nếu a sợ mệt thì sao còn tới" cô cũng k có ý là khó a chỉ là muốn xem a làm như thế nào thôi.

"Dù có mệt chết thì a cũng quan tâm vợ a trước" nói rồi tay phải của a nhẹ nhàng nắm lấy tay cô.

Trái tim cô dường như được sưởi ấm, trong lòng hạnh phúc vô cùng. Vừa mới bước tới của nhà đã bị a hôn tới tấp.

"Sao a bảo con quấy mà, h con đâu" cô đang cảm giác được mình bị lừa.

"Uk thì, để cho bố mẹ trông cháu hôm cho vui nhà vui cửa, k sao hết con k quấy thì a quấy" h thì a mặt quá dày đi.

Bà Lục bị cháu quấy, đang định gõ cửa nhà con thì nghe thấy cuộc đối thoại đành đỏ mặt bế cháu về nhà mình.

"A là đồ lừa đảo. Á....buông e ra sao a....bỏ tay ra ngay"

"Lục Thừa Thiên a là đồ sói già Á...bỏ tay ra".

"K bỏ đấy. E làm j được a."

"Áo của e, đưa đây, tay a..... Á ưm...buông ra"

"Yên nào, a rất nhớ e nha. Ngoan, hôm nay mẹ trông cháu rồi e k phải lo"

"A đừng, k được e mệt. Ư ưm "

Bà k thể tin được thằng con ít nói, lạnh lùng cũng có lúc mãnh liệt..... Nhưng cũng phải nói dù j cũng là thượng tả con dâu mới đẻ được mấy tháng đã k chịu nổi.

Đành làm như k nghe thấy j, thò tay đóng cửa cho con kệ chúng nó làm j thì làm. Chỉ khổ thân mỗi cháu bà, mới có mấy tháng đã bị bố nó bỏ rơi kéo mẹ nó đi hưởng thụ cái thú vui....

Tối nay, hai cục cưng đành ăn sữa bột. Haizzz

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29

Sáng sớm hôm sau do hai bảo bối quấy quá khiến bà Lục cũng bó tay, k còn cách nào khác đành bế bảo bảo với bối về nhà.

Đang ngủ ngon thì hai vợ chồng bị chuông cửa kêu làm cho tỉnh giấc.

"A ra xem ai đi" cô vừa mới chợp mắt thì bị làm phiền khiến cho tâm tình k tốt mấy. Cô như thế này là do a hại, h hành chết a.

"Mẹ, sao mẹ đến sớm thế"nhìn qua lỗ cửa nên a k nhìn thấy con.

"Sớm j nữa. 9h hơn rồi, đây con của a đây, tự trông đi" nói xong bà bế cháu đưa cho a.

Đang định về thì bà quay lại nói với a" Làm j thì làm cũng vừa vừa thôi, Uyển Uyển còn chăm con, con cũng kiềm chế lại đi" nói thì nói thế chứ bà với ông Lục ngày xưa cũng vậy. Nói thì ngại mà k nói thì sợ con dâu bị con mình ăn k còn j. Muốn thế nào thì muốn cũng phải chăm cháu bà tốt đã.

A cũng xấu hổ định sờ mũi thì nhận ra hai tay bế hai đứa. Đành ậm uk rồi bế con vào nhà. Hai đứa nhóc này lớn lên k làm diễn viên thì thật phí. Lúc nãy còn nằm trong lòng và nội khóc lớn. H thì bố bế im ngay thi thoảng còn cười.

"Ai thế" cô từ trong chăn vọng ra hỏi. Cô dậy rồi nhưng người mỏi rừ k muốn đi đâu hết.

"Mẹ tới giả con cho mình chăm, mẹ bảo con đòi về" a nói dối mà k chớp mắt luôn.

Nhắc đến con cô mới nhớ, từ sáng hôm qua tới h chưa có nhìn thấy con. Chúng k uống sữa mẹ thì sẽ quấy.

Cô từ trong chăn nhảy xuống đất chìa hai tay trước mặt a

"Đưa con e cho nó bú. Khổ thân con quá"

A thì nổ đom đóm mắt, cô k có mặc quần áo nha. A nhìn k xót thứ j hết, đúng là thử thách a mà.

"Bà xã, e k có mặc đồ nha" ánh mắt a dần chuyển màu. Cô có chút giật mình cúi xuống thì mặt đỏ bừng, giật hai đứa rồi về lại ổ cũ, đắp chăn kín phía dưới còn phía trên thì con phải bú.

"Ư...a đau quá" ngực đã sớm bị a mút cho cạn sữa, a cắn nhị hoa của cô xưng h con bú chúng chưa có răng nhai nhai khiến cô k khỏi khó chịu.

"Tại a hết, h con bú j chứ" cô giận dỗi nói. Hai cục cưng gia tăng sức bú làm cho cô tê cả người.

"Uk tại a" a tiến lại hai tay bóp ngực cô để sữa chảy ra cho con bú. Nhìn thấy a làm vậy mặc dù muốn nói a dừng lại nhưng a làm như vậy thoải mái nên kệ luôn. Dung túng cho a lần này.

Hai đứa trẻ như thông cảm cho mẹ mệt ra phá a. A làm j chúng cũng gào, khóc khiến a bị vợ mắng. Thật đau lòng mà.

Tháng sau cả gia đình cô cùng bố mẹ chồng về quê chơi. Ông bà Trần thấy cháu ngoại thì cười típ mắt đá con với con rể muốn đi đâu thì đi làm j thì làm.

Hôm nay a câu được rất nhiều cá, a cũng kiêm đầu bếp luôn trên bàn cơm chỉ toàn cá. Nào là cá rán, cá hấp, cá nướng, hỏi cá sống, canh riêu cá.....

Lớn lên ở đây nên cô thích nhất là gỏi cá sống. Vừa mới vào ăn cô đang định gắp thì đã thấy trong bát có hai miếng gỏi cá yên phận nằm đó. Một miếng là của thượng tá thúi còn miếng kia là của bố mình.

"Uyển Uyển ăn đi con, ăn nhiều lên trông con gầy quá. Đó gỏi cá con thích ăn nhất này. "

Nghe vậy lòng cô thấy mãn nguyện.Nhưng chưa kịp nhai thì cô đã nhả ra bụm miệng chạy vào nhà vệ sinh nôn. A lo cho vợ vất bát đũa chạy vào theo. Nôn xong đi ra nhìn thấy mâm cơm toàn cá dịch trong dạ dày trào lên.

K nói nhiều a xin phép bố mẹ ôm ngay vợ đến bệnh viện. Nhìn thấy giấy xét nghiệm mà mặt cô chuyển đổi đủ màu còn a thì đơ luôn.

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

Vâng, cô có e bé nữa rồi có được 7 tuần tuổi. Thật k thể tin được. Cô vui sướng ôm chầm lấy a.

Có ai như cô, bảo bảo và bối bối được tám tháng thì cô đã có thai lần nữa được hai tháng rồi.

Về đến nhà báo cáo tình hình cho bố mẹ biết thì hai ông bà vừa vui sướng vừa lo lắng. Hôm sau a đưa cô đến bệnh viện quân y khán thai thì thực sự vui k nổi.

Do cô yếu nên lần sinh thứ nhất nên lần này thì thật sự k an toàn khuyên cô nên phá thai. Chuyện này như quả bom vậy. Cô lần này cũng mang thai đôi nhưng khác trứng.

Cô nhất quyết k phá thai khiến a vừa thương lại vừa giận. K còn cách khác, a nói với bố mẹ để khuyên cô nhưng k được.

"Uyển Uyển, mình phá thai đi. Vợ chồng mình có bảo bảo với bối bối là đủ rồi" buổi tối khi dỗ con ngủ xong a nhẹ nhàng ôm cô vào lòng.

"K được đâu, e sợ lắm, e k thể giết chết hai đứa con của mình được " mặt cô h vẫn tái mét.

"Bà xã, e chỉ cần ngủ một giấc khi dậythì k sao hết. Được k e, mình bỏ chúng đi nhé" k phải là a k đau lòng. Ai mà chịu được khi khuyên vợ mình bỏ đứa nhỏ mà mình cũng yêu thương và mong đợi. Nhưng trong tình thế này thì a bắt buộc phải chọn.

A cần cô, các con cũng cần cô. A thật sự nhớ lại lúc mà cô sinh bảo bảo và bối bối. A thật sự rất sợ, sợ cô bỏ con và a đi trước một bước.

"Nếu có chuyện j k tốt, hãy hứa với e a phải chăm sóc các con thật tốt và nếu....a muốn đi bước nữa thì.....đợi khi e đi được ba năm hãy cưới người đó được k. A k được thiên vị con của cô ấy" cô run run nói. Cô k muốn a lấy ai hết nhưng cô k thể như vậy.

"Uyển Uyển đừng mà. Phá thai đi e, a sẽ k lấy người khác, sẽ yêu thương con. A cần e". A sắp khóc rồi. Nỗi sợ khiến a phát run.

K lay chuyển được cô, a nghe lời bác sĩ chăm sóc cô thật tốt.

Hai bảo bối biết đi, biết nói, biết chạy nhảy cũng là lúc cô trở dạ. Đau, cô cảm nhận được lần này đau hơn lần trước. Thấy mẹ khóc, hai cục cưng cũng khác theo. Chúng biết mẹ khóc vì đau, chúng thương mẹ.

Bối bối chạy đi gọi cho bố"Baba mẹ đau, híc...mẹ khóc....e bé làm mẹ đau.....ô ô ô híc mẹ đừng khóc, baba mẹ đau...huhu hu"

Nghe thấy con nói vậy, a phi xe với tốc đọc cao nhất về nhà. Đi vào thì thấy đau bụng, nước ối vỡ. Hai tay cô bợ lấy mặt con nhắc nhở. Hai đứa gật gật nhưng vẫn k ngừng khóc. Thấy vậy a sợ hãi ôm vợ lên xe.

Đến bệnh viện, cô cần chặt tay a và von k ngừng nhắc,a thật sự sợ chuyện j sẽ xảy đến.

Tình cảnh này thực thê lương. Hai đứa trẻ dễ thương giống nhau như đúc,khóc lóc vùng ra khỏi tay cha để đi đến chỗ mẹ. Còn người cha thì mặt trắng bệch, ôm chặt hai con nước mắt lặng lẽ chảy.

Bố mẹ tới nơi khoé mắt đỏ bế cháu đi ra chỗ khác. Ba tiếng sau, bác sĩ bế hai đứa nhỏ giao cho a. Đang định nói j thì thấy a bước vô định vào phòng mổ.

"Uyển Uyển, bà xã e tỉnh lại đi. Đừng dọa a, Uyển Uyển,làm ơn tỉnh lại" a gào thét. Vợ a nằm đó nhắm mắt hơi thở thoi thóp. Tim a như bị xát muối.

"E k sao hết, thật đó. A đừng lo, con có sao k" cô khẽ mở mắt. Vì quyết định sinh thường nên cô mệt sắp chết.

"E tỉnh lại, e nói j đi mà. Uyển Uyển, Uyển Uyển"

"Xin lỗi, cô ấy cần nghỉ ngơi k sao hết. Buổi chiều có thể cô ấy sẽ tỉnh lại" bác sĩ chính nói với a để cho a đỡ lo, ông có thể hiểu được nỗi lo của a.

"Cảm ơn, cảm ơn bác sĩ"

Một tuần sau là lúc cô xuất viện. Một đại gia đình quây quần bên nhau. Nhờ quyết định táo bạo của cô mà có thêm hai thiên thần bé nhỏ nữa.

Buổi xế chiều cả gia đình đi bộ, ánh mặt trời chiếu bóng, in xuống mặt đất đôi vợ chồng mỗi người bế một đứa nhỏ, tay còn lại dắt thêm một đứa.

Hạnh phúc chỉ giản dị vậy thôi nhưng lại hiếm ai có được nó trọn vẹn. Vì vậy nếu bạn có được chúng thì hãy biết trân trọng, nếu bạn chưa có được nó thì hãy học cách tạo ra nó và trân trọng khi có được.

CẢM ƠN MỌI NGƯỜI ĐÃ ĐỌC TRUYỆN CỦA MÌNH. Do lần đầu viết nên k được hay cho lắm mong mọi người bỏ qua và mong mọi người sẽ ủng hộ truyện sắp tới của mình.

CẢM ƠN LẦN NỮA

Bạn đang đọc truyện *Chào Anh, Thượng Tá* được tải miễn phí tại **wWw.EbookFull.Net**.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.